

P.Z.E. br. 232

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/149

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 2. prosinca 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/149*65-21-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 2. prosinca 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuda i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 232

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/81
URBROJ: 50301-21/06-21-3

Zagreb, 2. prosinca 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/149*50-21-01*Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primjeno: 02-12-2021

Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
022-03/21-01/149	65
Urudžbeni broj:	Prv. Vrij.
50-21-01	/ —

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuda i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA**

Zagreb, prosinac 2021.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o stečaju potrošača („Narodne novine“, br. 105/15. i 67/18; u dalnjem tekstu: Zakon) donesen je u rujnu 2015., a stupio je na snagu 1. siječnja 2016.

Potreba za donošenjem izmjena i dopuna Zakona proizlazi iz potrebe učinkovitijeg rješenja problema nesolventnosti potrošača uslijed nastupa posebnih okolnosti radi proglašenja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2.

Upravo te posebne okolnosti ukazale su na hitnu potrebu da se svim sudionicima stečaja potrošača što je više moguće osigura daljnje provođenje istog i u takvim zahtjevnim novonastalim okolnostima. Međutim, namjera je predloženih izmjena i dopuna da iste budu primjenjive i nakon prestanka navedenih posebnih okolnosti.

Iako je zakonodavni okvir stečaja potrošača u proteklih nekoliko godina u Republici Hrvatskoj značajno poboljšan, među sudionicima tih postupaka i dalje prevladava mišljenje kako je sadašnji nesolvencijski sustav još uvijek opterećen nepotrebnim formalnostima i kako postupak stečaja potrošača zna trajati poprilično dugo, što može spriječiti efektivno rasterećenje od dugova za poštene potrošače kao i namirenje tražbina vjerovnika.

U cilju uspješnog sudjelovanja u tečajnom mehanizmu ERM II i uvođenja eura Republika Hrvatska se obvezala na provedbu više mjera u reformskim područjima koja su od velike važnosti za ostvarivanje visokog stupnja održive ekonomske konvergencije i uspješno sudjelovanje u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije.

Stoga je naglasak na jačanju nacionalnog stečajnog okvira u skladu s Direktivom (EU) 2019/1023 (o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 o restrukturiranju i nesolventnosti) o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama, te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga.

Provedba navedene mјere u reformskom području pravosuđa rezultirat će poboljšanjem trenutačno negativnog stava prema stečaju potrošača.

Potrebno je promjenom zakonodavstva propisati rješenja kojima će se uravnotežiti postojeći sustav redovnog i jednostavnog postupka stečaja potrošača te ih dodatno unaprijediti uvažavajući sve potrebe da se navedeni postupci provode brzo, učinkovito i ekonomično, da pošteni potrošači imaju pristup učinkovitim nacionalnim okvirima za otpust dugova te da se vjerovnicima omogući namirenje njihovih tražbina u najvećoj mogućoj mjeri, a da se pri tome očuva dostojanstvo potrošača.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su planirana u Državnom proračunu Republike Hrvatske za razdoblje 2022. - 2024., u okviru redovne djelatnosti Razdjela 109 - Ministarstvo pravosuđa i uprave, u limitima ukupnih rashoda utvrđenih Smjernicama ekonomске i fiskalne politike za razdoblje 2022. - 2024.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA**

Članak 1.

U Zakonu o stečaju potrošača („Narodne novine“, br. 100/15. i 67/18.) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo prenosi Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti), (SL L 172/18).“.

Članak 2.

U članku 5. stavku 3. broj: „30.000,00“ zamjenjuje se brojem: „20.000,00“.

Članak 3.

U članku 25. stavku 3. riječ: „sudionicama“ zamjenjuje se s riječi: „sudionicima“.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:

„(8) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, dostava pismena između suda i Financijske agencije kao tijela koje poduzima radnje u postupku stečaja potrošača i postupa po odlukama suda, obavlja se putem jedinstvenog informacijskog sustava eSpis.

(9) Pismena koja Financijska agencija kao tijelo koje poduzima radnje u postupku stečaja potrošača dostavlja sudu putem jedinstvenog informacijskog sustava eSpis ovjeravaju se elektroničkim pečatom Financijske agencije.“.

Članak 4.

U članku 37. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Povjerenik može podnijeti zahtjev ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa da ga se privremeno izuze od izbora za povjerenika, u kojem slučaju može nastaviti obavljati dužnost u postupcima u kojima je imenovan, ali ga se izuzima od izbora za povjerenika u novim predmetima u razdoblju od tri mjeseca do dvije godine. Vrijeme privremenog izuzeća računa se od dana izvršnosti rješenja o privremenom izuzimanju.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 5.

U članku 37.a stavku 1. riječi: „A ili listi B“ brišu se.

Članak 6.

U članku 42. iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Nakon što povjerenik dostavi Financijskoj agenciji obavijest o otvorenom posebnom transakcijskom računu za pojedinog potrošača, Financijska agencija će povjereniku za tog potrošača izdati popis evidentiranih primanja i naknada izuzetih od ovrhe.

(7) Povjerenik će na temelju podataka Financijske agencije iz stavka 6. ovog članka, obavijestiti uplatitelje o posebnom transakcijskom računu na koji su dužni uplatiti primanja i naknade potrošača koje nisu izuzete od ovrhe.“.

Članak 7.

Iza članka 43. dodaje se naslov iznad članka i članak 43 a. koji glase:

„Postupanje Financijske agencije s rješenjima iz redovnog postupka stečaja potrošača

Članak 43.a

(1) Od dana primitka nepravomoćnog rješenja o otvaranju postupka stečaja potrošača, odnosno nepravomoćnog rješenja o otvaranju i zaključenju postupka stečaja potrošača, Financijska agencija prestaje izvršavati sve osnove za plaćanje evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na teret potrošača.

(2) Od dana primitka rješenja iz stavka 1. ovoga članka do dana primitka pravomoćnog rješenja o obustavi postupka stečaja potrošača, pravomoćnog rješenja o uskrati oslobođenju od preostalih obveza ili pravomoćnog rješenja o oslobođenju od preostalih obveza, Financijska agencija nove osnove za plaćanje neće upisivati u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje.

(3) Od dana primitka pravomoćnog rješenja o uskrati oslobođenju od preostalih obveza, odnosno pravomoćnog rješenja o obustavi postupka stečaja potrošača, Financijska agencija će nastaviti s provedbom ovrhe na novčanim sredstvima po računu potrošača po svim osnovama za plaćanje iz stavka 1. ovog članka.

(4) Od dana primitka pravomoćnog rješenja o oslobođenju od preostalih obveza, Financijska agencija trajno prestaje izvršavati osnove za plaćanje iz stavka 1. ovog članka. U slučaju zaprimanja osnove za plaćanje koja je izdana odnosno donesena prije otvaranja postupka stečaja potrošača i zaprimanja osnove za plaćanje za koju je potrošač oslobođen preostalih obveza, Financijska agencija iste vraća podnositelju uz obrazloženje.

(5) Od dana primitka pravomoćnog rješenja o opozivu oslobođenja od preostalih obveza, Financijska agencija će osnove za plaćanje iz stavka 1. ovog članka ponovno započeti izvršavati onim redoslijedom kojim su bile upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje prije otvaranja postupka stečaja potrošača.“.

Članak 8.

U članku 58. stavku 2. riječi: „pet godina“ zamjenjuju se riječima: „tri godine“.

Članak 9.

U članku 69. stavku 1. riječi: „pet godina“ zamjenjuju se riječima: „tri godine“.

U stavku 2. podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- ako je potrošač u posljednjih šest godina koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača odnosno u posljednje tri godine koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača oslobođen od preostalih obveza ili mu je oslobođenje uskraćeno.“.

Članak 10.

U članku 79.c iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Financijska agencija dostaviti će poziv potrošaču u roku od 30 dana od ispunjenja uvjeta iz članka 79.a stavka 2. ovoga Zakona, protekom tri godine od primitka negativnog očitovanja na poziv za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, rješenja o odbacivanju prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, rješenja o odbijanju prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača ili rješenja o obustavi jednostavnog postupka stečaja potrošača.

(3) Financijska agencija dostaviti će poziv potrošaču u roku od 30 dana od ispunjenja uvjeta iz članka 79.a stavka 2. ovoga Zakona, protekom tri godine od primitka pravomoćnog rješenja o oslobođenju od preostalih obveza ili pravomoćnog rješenja o uskrati oslobođenja od preostalih obveza u jednostavnom postupku stečaja potrošača.“.

Dosadašnji stavci 2. do 6. postaju stavci 4. do 8.

Članak 11.

U članku 79.h stavku 3. riječi: „A ili listi B“ brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 12.

Stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti će se prema odredbama Zakona o stečaju potrošača koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

Članak 13.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 31. ožujka 2022.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovom odredbom se u hrvatsko zakonodavstvo prenosi Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti), (SL L 172/18).

Uz članak 2.

Prema postojećim zakonskim odredbama, potrošači koji imaju dugovanje između 20.000,00 i 30.000,00 kuna nemaju mogućnost provedbe stečaja potrošača niti po jednom od postojećih postupaka (za dug do 20.000,00 kuna provodi se jednostavni postupak stečaja potrošača, a za dug od 30.000,00 kuna provodi se redovan postupak stečaja potrošača). Stoga se uvjeti za provođenje redovnog stečaja potrošača smanjuju sa dosadašnjih 30.000,00 kuna duga na 20.000,00 kuna duga kako bi se svim insolventnim potrošačima omogućilo da ispune uvjete na provođenje jednostavnog ili redovnog postupka potrošača.

Uz članak 3.

Odredbom članka 2. Pravilnika o radu u sustavu eSpis („Narodne novine“, br. 35/15., 123/15., 45/16., 29/17., 112/17., 119/18., 39/20., 138/20., 147/20., 70/21. i 99/21.) propisano je da je sustav eSpis povezan s drugim sustavima, između ostalog, u točci 14. navodi se da je povezan i sa sustavom Financijske agencije te je u tu svrhu razvijen sustav kojim je omogućena sigurna razmjena podataka i pismena između sudova i Financijske agencije na temelju Sporazuma o elektroničkoj razmjeni pismena između sudova i Financijske agencije te pripadajućeg Protokola o elektroničkoj razmjeni pismena u sudskim postupcima.

Putem jedinstvenog informacijskog sustava eSpis Financijska agencija podnosi suđu prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, koji se ovjerava elektroničkim pečatom Financijske agencije, a čije postojanje i valjanost se automatizmom aplikativno provjerava u sustavu eSpis. Ovakva automatska provjera osigurava da suđ u rad zaprimi samo one prijedloge koji su valjano ovjereni i koji su u skladu s postavkama sustava koji je izgrađen u suradnji s Ministarstvom pravosuđa i uprave.

Radi brže i jednostavnije dostave, kao i povećanja pravne sigurnosti i ujednačenog postupanja unosi se odredba kojom se propisuju pravila dostave i ovjere pismena između suđa i Financijske agencije kada Financijska agencija nastupa kao tijelo koje poduzima radnje u postupku stečaja potrošača i postupa po odlukama suđa.

Uz članak 4.

Ovom odredbom određuju se pravila o pravu povjerenika na privremeno izuzimanju od izbora za povjerenika, koja se ujedno uskladjuju sa pravilima o privremenom izuzeću stečajnih upravitelja.

Uz članak 5.

Zakonska norma se usklađuje sa izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, koje su istodobno upućene u zakonodavnu proceduru, kojima je propisano brisanje A i B liste stečajnih upravitelja.

Uz članak 6.

Člankom 42. Zakona o stečaju potrošača propisano je da je povjerenik dužan otvoriti poseban transakcijski račun kod finansijske institucije za svakog pojedinog potrošača nad kojim je otvoren stečaj.

Osim otvaranja posebnog računa, povjerenik je dužan zatvoriti sve redovne račune potrošača osim zaštićenog računa. U praksi se nerijetko događa da redovan račun potrošača ostaje otvoren. U slučaju da se na redovnom računu nalaze određena novčana sredstva potrošač s istima ne može raspolagati jer račun ima oznaku stečaja. Također, povjerenik ne može s tim sredstvima raspolagati jer nema ovlast raspolaganja po redovnom računu potrošača.

Osim toga, ostaje problem isplate primanja i naknada izuzetih od ovrhe, koje je nakon otvaranja stečaja potrošača potrebno isplatiti na zaštićeni račun potrošača. Uplatitelji zaštićenih primanja najčešće nemaju saznanja da je otvoren stečaj potrošača pa ostaje pitanje kako obavijestiti uplatitelje da se dio primanja koji nije izuzet od ovrhe mora uplaćivati na poseban transakcijski račun umjesto na redovan račun.

S obzirom na to da Finansijska agencija ima podatke o uplatiteljima primanja i naknada izuzetih od ovrhe, Finansijska agencija će povjereniku, nakon što isti obavijesti Finansijsku agenciju da je otvorio poseban transakcijski račun za potrošača, dostaviti obavijest o svim primanjima i naknadama izuzetim od ovrhe evidentiranim kod Finansijske agencije. Povjerenik će na temelju dostavljene obavijesti Finansijske agencije i na temelju vlastitih saznanja o primanjima i naknadama izuzetim od ovrhe, dostaviti obavijest uplatiteljima o broju posebnog transakcijskog računa na koji su dužni uplatiti dio primanja i naknada koji nije izuzet od ovrhe (dio koji je izuzet i dalje uplaćuju na zaštićeni račun koji ostaje otvoren).

Uz članak 7.

Radi povećanja pravne sigurnosti normira se dosadašnja ustaljena praksa postupanja Finansijske agencije s osnovama za plaćanje nakon primitka odluka iz redovnog postupka stečaja potrošača.

Uz članak 8.

Razdoblje provjere ponašanja za potrošače smanjuje se sa sadašnjih pet na tri godine. Radi se o uskladivanju razdoblja provjere nesolventnih poduzetnika koji ostvaruju pravo na otpust duga u skladu sa predloženim izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, koje se istodobno šalju u zakonodavnu proceduru, kao i sa rješenjima iz Direktive (EU) 2019/1023 (o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 o restrukturiranju i nesolventnosti) o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga).

Uz članak 9.

Vidi obrazloženje uz članak 7. Razlog uskrate prava na oslobođenje od preostalih obveza mijenja se na način da se umjesto deset godina propisuje uvjet da potrošač u posljednjih šest godina koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača odnosno u posljednje tri godine (umjesto dosadašnjih pet godina) koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača bude oslobođen od preostalih obveza ili mu je oslobođenje uskraćeno, a čime se navedeni rokovi uskladjuju sa skraćenjem rokova za razdoblje provjere ponašanja za potrošače.

Uz članak 10.

U skladu s odredbom članka 69. stavka 2. Zakona o stečaju potrošača proizlazi da se postupak stečaja potrošača može provesti više puta.

Slijedom navedenoga, a u vezi s mogućnošću ponovnog slanja poziva u jednostavnom postupku stečaja potrošača, izjednačuje se status potrošača koji su oslobođeni od preostalih obveza/potrošača kojima je oslobođenje uskraćeno s potrošačima koji su se negativno očitovali i potrošačima za koje sud donese rješenje o odbacivanju/odbijanju/obustavi postupka te se za sve navedene kategorije potrošača propisuje mogućnost ponovnog slanja poziva u određenim rokovima.

Uz članak 11.

Vidi objašnjenje uz članak 5.

Uz članak 12.

Ovom odredbom propisuju se pravila po kojima će se dovršiti postupci koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 13.

Ovom odredbom propisuje se stupanje Zakona na snagu. U cilju uspješnog sudjelovanja u tečajnom mehanizmu ERM II i uvođenja eura Republika Hrvatska se obvezala na provedbu mjera u reformskim područjima koja su od velike važnosti za ostvarivanje visokog stupnja održive ekonomske konvergencije i uspješno sudjelovanje u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije zaključno s I. kvartalom 2022. te je stoga kao datum stupanja na snagu ovoga Zakona određen 31. ožujka 2022. Predviđeni datum stupanja na snagu Zakon uvjetovan je i prilagodbom pojedinim procesa zahtjevima Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti).

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Stečajni razlog

Članak 5.

- (1) Postupak stečaja potrošača može se otvoriti samo ako je potrošač nesposoban za plaćanje.
- (2) Nesposobnost za plaćanje je, u smislu ovoga Zakona, nemogućnost ispunjenja dospjelih novčanih obveza.
- (3) Smatrat će se da je potrošač nesposoban za plaćanje ako najmanje 90 dana uzastopno ne može ispuniti jednu ili više dospjelih novčanih obveza u ukupnom iznosu većem od 30.000,00 kuna.

Dostava sudskih pismena

Članak 25.

- (1) Pismena se u postupku stečaja potrošača objavljaju putem mrežne stranice e-oglasna ploča sudova.
- (2) Smatra se da je dostava pismena obavljena istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova.
- (3) Objava pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova smatra se dokazom da je dostava obavljena svim sudionicama i onima za koje ovaj Zakon propisuje posebnu dostavu.
- (4) U svakom sudu posebno za svakog potrošača vodit će se očeviđnik pismena dostavljenih preko mrežne stranice e-oglasna ploča sudova u elektroničkom obliku prema vremenskom redoslijedu objave. Očeviđnik pismena je javan i mora biti dostupan zainteresiranim osobama tijekom cijelog radnog vremena suda.
- (5) U očeviđniku pismena iz stavka 4. ovoga članka unosit će se podaci na temelju kojih se može utvrditi istovjetnost potrošača, broj predmeta, vrsta sudskoga pismena i dan objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova.
- (6) Sudionici postupka mogu zatražiti da im se pismena dostavljaju na kućnu adresu, na adresu elektroničke pošte ili u osobni korisnički pretinac.
- (7) Dostava iz stavka 6. ovoga članka nema pravni učinak na tijek rokova propisanih ovim Zakonom.

Izbor povjerenika

Članak 37.

- (1) Izbor povjerenika u postupku stečaja potrošača obavlja se metodom slučajnoga odabira s liste povjerenika za područje nadležnoga suda.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa propisat će pravilnikom prepostavke i način izbora povjerenika metodom slučajnoga odabira.

Stečajni upravitelji

Članak 37.a

(1) Ako na listi povjerenika za područje općinskog suda koji vodi postupak stečaja potrošača nije upisano barem pet povjerenika, za povjerenika se može imenovati osoba koja je upisana na listi A ili listi B stečajnih upravitelja za područje trgovačkog suda na čijem području je sjedište općinskog suda koji vodi postupak stečaja potrošača.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka izbor povjerenika obavlja se odgovarajućom primjenom članka 37. ovoga Zakona.

Poseban račun povjerenika

Članak 42.

(1) Povjerenik je dužan otvoriti poseban transakcijski račun kod finansijske institucije za svakog pojedinog potrošača nad kojim je otvoren stečaj u skladu s nalogom suda.

(2) Poseban račun iz stavka 1. ovoga članka povjerenik mora otvoriti najkasnije prvi dan nakon što ga je sud imenovao.

(3) Preko posebnog računa iz stavka 1. ovoga članka povjerenik može samo primati uplate i obavljati isplate koje se odnose na upravljanje i raspolažanje stečajnom masom.

(4) Sredstva s posebnog računa ne mogu biti predmetom ovrhe koja se provodi protiv povjerenika, a u slučaju stečaja ili smrti povjerenika ne ulaze u njegovu stečajnu masu odnosno ostavinu.

(5) Povjerenik je dužan sve uplate koje se odnose na upravljanje i raspolažanje stečajnom masom imati odvojene od svoje imovine.

Slučajevi u kojima se otvoreni postupak stečaja potrošača ne provodi

Članak 58.

(1) Ako sud na temelju isprava koje se nalaze u sudskom spisu stekne uvjerenje da imovina potrošača koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom postupka stečaja potrošača da u roku od 15 dana od dana objave tog poziva na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova uplate predujam za namirenje troškova postupka.

(2) Ako osobe iz stavka 1. ovoga članka u zakonskom roku ne predujme traženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka te istodobno imenovati povjerenika i odrediti razdoblje provjere ponašanja u trajanju od pet godina.

(3) Povjerenik će nakon zaključenja postupka stečaja potrošača, u ime i za račun potrošača unovčiti imovinu potrošača koja ulazi u stečajnu masu i prikupljenim sredstvima namiriti nastale troškove postupka. O obavljenim radnjama povjerenik je dužan podnosići izvješća sudu, a kada je to potrebno, povjerenik će na temelju rješenja o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka otvoriti poseban račun na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 42. stavaka 2. – 5. ovoga Zakona.

(4) Ako se ispunе pretpostavke za nastavljanje postupka stečaja potrošača radi naknadne diobe, na odgovarajući način će se primijeniti odredbe o nastavljanju postupka radi naknadne diobe iz zakona kojim se uređuje stečajni postupak.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sud će rješenjem o nastavljanju postupka stečaja potrošača pozvati vjerovnike da u roku od 60 dana od objave tog rješenja na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova prijave svoje tražbine povjereniku te će zakazati ispitno ročište na kojem će se ispitati prijavljene tražbine te istodobno i izvještajno ročište koje će spojiti s ispitnim ročištem. Na odgovarajući će se način u tom slučaju primijeniti odredbe o unovčenju imovine dužnika i namirenju vjerovnika iz zakona kojim se uređuje stečajni postupak.

Zaključenje postupka stečaja potrošača

Članak 69.

(1) Rješenjem o zaključenju postupka stečaja potrošača sud će odrediti razdoblje provjere ponašanja koje ne može biti kraće od godinu dana ni duže od pet godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, potrošač se neće osloboditi od preostalih obveza i sud neće odrediti razdoblje provjere ponašanja:

- ako potrošač do zaključenja postupka stečaja potrošača izjavi da ne želi oslobođenje od preostalih obveza ili
- ako postoji neki od razloga iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona ili
- ako je potrošač u posljednjih deset godina koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača odnosno u posljednjih pet godina koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača oslobođen od preostalih obveza ili mu je oslobođenje uskraćeno.

(3) Razdoblje provjere ponašanja počinje teći od pravomoćnosti rješenja o zaključenju postupka stečaja potrošača.

Dostava poziva

Članak 79.c

(1) Poziv iz članka 79.b stavka 1. ovoga Zakona Financijska agencija će dostaviti potrošaču u roku od 30 dana od dana kada su ispunjeni uvjeti iz članka 79.a stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se ne očituje u roku od 15 dana od dana dostave poziva ili dostavi popis imovine, smatrat će se da je potrošač suglasan da se može provesti jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom.

(3) Ako se očituje u roku od 15 dana od dana dostave poziva da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom, ali ne popiše imovinu, smatrat će se da je potrošač izjavio da nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici.

(4) Poziv iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se potrošaču na adresu prebivališta u Republici Hrvatskoj prema podacima o prebivalištu iz evidencija Ministarstva unutarnjih poslova. Iznimno, ako prema podacima iz evidencija Ministarstva unutarnjih poslova proizlazi da je potrošač prijavio boravište u kojem drugom mjestu u Republici Hrvatskoj ili da je prijavio koje drugo mjesto ili način na koji joj se dostava može obaviti, dostava se obavlja na adresi boravišta odnosno na drugom prijavljenom mjestu ili na drugi prijavljeni način.

(5) Ako dostava ne uspije na adresi iz stavka 4. ovoga članka, dostava će se obaviti na mrežnoj stranici e-glasna ploča sudova, uz slanje obavijesti potrošaču da je dostava poziva iz stavka 1. ovoga članka obavljena isticanjem na mrežnoj stranici e-glasna ploča sudova. Obavijest potrošaču dostavlja se na adresu iz stavka 4. ovoga članka predajom u poštanski sandučić i u njegov korisnički pretinac u sustavu e-Građani.

(6) Ako iz evidencije Ministarstva unutarnjih poslova proizlazi da potrošač nema prebivalište u Republici Hrvatskoj odnosno ako potrošač nema boravište u Republici Hrvatskoj, Financijska agencija će na mrežnoj stranici e-glasna ploča sudova pozvati potrošača da dostavi adresu za primanje pismena. Objava poziva mora trajati najmanje 60 dana.

Otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača

Članak 79.h

(1) Ako utvrdi da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa veća od 10.000,00 kuna, sud će po službenoj dužnosti donijeti rješenje o otvaranju jednostavnog postupka stečaja potrošača.

(2) Tražbine vjerovnika iz članka 79.a stavka 2. ovoga Zakona smatraju se utvrđenim u iznosu u kojem su evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje. Tražbine vjerovnika iz članka 79.a stavaka 3. i 4. ovoga Zakona smatraju se utvrđenim u iznosu u kojem su bile evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ili manjem, ako ih je potrošač u prijedlogu iz članka 79.b stavka 2. točke 2. ovoga Zakona naznačio u manjem iznosu. Drugi vjerovnici i njihove tražbine neće se utvrđivati.

(3) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka sud kao povjerenika može imenovati odvjetnika s liste odvjetnika koju za potrebe vođenja jednostavnog postupka stečaja potrošača za taj sud odredi Hrvatska odvjetnička komora ili stečajnog upravitelja koji je upisan na listi A ili listi B stečajnih upravitelja za područje trgovačkog suda na čijem području je sjedište općinskog suda koji vodi postupak stečaja potrošača.

(4) Kao povjerenik ne može biti imenovan odvjetnik koji:

- se mora izuzeti odgovarajućom primjenom članka 31. stavka 2. ovoga Zakona ili

– u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja.

(5) Ako potrošač ima stalna novčana primanja na kojima se ne provodi ovrha, sud će naložiti potrošaču da u roku od dvanaest mjeseci od pravomoćnosti rješenja o otvaranju jednostavnog postupka stečaja potrošača uplaćuje na račun suda određeni iznos stalnog novčanog primanja koji će sud odrediti odgovarajućom primjenom pravila ovršnog prava o ograničenjima ovrhe na stalnim novčanim primanjima.

(6) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalbu može podnijeti potrošač i vjerovnici iz članka 79.a ovoga Zakona.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka sud će dostaviti poštom osobama iz stavka 6. ovoga članka odgovarajućom primjenom odredbi članka 79.c ovoga Zakona, a u slučaju iz članka 79.1 stavka 3. ovoga Zakona i sudu koji vodi ovršni postupak u korist vjerovnika iz članka 79.a ovoga Zakona.

(8) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka, kao i obavijest da je rješenje postalo pravomoćno, sud će dostaviti Financijskoj agenciji elektroničkim putem.

(9) Liste odvjetnika koju za potrebe vođenja jednostavnog postupka stečaja potrošača za taj sud odredi Hrvatska odvjetnička komora objavljuju se na mrežnoj stranici e-glasna ploča sudova.

(10) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom uređuje prepostavke i način izbora povjerenika metodom slučajnoga odabira u jednostavnom postupku stečaja potrošača.

PRILOZI

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije
- Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa

OBRAZAC**IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU**

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranim javnošću o Nacrtu Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izvještavanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranim javnošću o Nacrtu prijedlogu izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača
Datum dokumenta	23. studenoga 2021.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koјi su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	/
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da. Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača objavljen je na mrežnim stranicama portala e-Savjetovanja u razdoblju od 20. listopada do 19. studenoga 2021.
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	
Ako nije, zašto?	
Koјi su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Za predmetno savjetovanje nije bilo dodatnih troškova.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA</p> <p>Od stupanja na snagu Zakona o stečaju potrošača 1. siječnja 2016., podatci o broju pokrenutih postupaka stečaja potrošača (2016.-321, 2017.-377, 2018.-178, 2019.-155, 2020.-68) pokazuju da institut stečaja potrošača do sada nije uspio zaživjeti te ga građani kojima je namijenjen ne prepoznaju kao rješenje svoje situacije, osobito kada se uzme u obzir značajan nerazmjer broja podnesenih prijedloga za pokretanje stečaja potrošača i blokiranih građana koji za to ostvaruju uvjete. I podatak da je pretežit dio odgovora, zaprimljenih po pozivima potrošačima na dostavu očitovanja o suglasnosti za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, negativan (2019.-29.524 od 41.628, 2020.-7.635 od 8.784), ukazuje da mnogi dužnici u finansijskim poteškoćama trenutno ne žele ni provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača. Stoga, s obzirom na navod predlagatelja da će predložene izmjene i dopune Zakona o stečaju potrošača rezultirati poboljšanjem trenutačno negativnog stava prema stečaju potrošača, pozdravljamo najavu da će predložena rješenja uravnotežiti postojeći sustav redovnog i jednostavnog postupka stečaja potrošača te ih dodatno unaprijediti, uvažavajući sve potrebe da se navedeni postupci provode brzo, učinkovito i ekonomično, da pošteni potrošači imaju pristup učinkovitom okviru za otpust dugova te da se vjerovnicima omogući namirenje njihovih tražbina u najvećoj mogućoj mjeri, a da se pri tome očuva dostojanstvo potrošača. Međutim, predlažemo razmotriti potrebu dodatne izmjene i dopune Zakona o stečaju potrošača (NN 100/15, 67/18, dalje: ZSP) u odnosu na odredbe čl. 79.a st. 2., 3. i 4. te 79.e st. 1. ZSP, koje glase: Prepostavke za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača Članak 79.a ... (2) Jednostavni postupak stečaja potrošača može se provesti nad imovinom potrošača iz članka 4. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona ako: – u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i – je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine. (3) Jednostavni postupak stečaja potrošača provest će se i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Izmjene članaka 79.a i 79.e nisu predviđene. S obzirom na to da se radi o opsežnim izmjenama, a predlagatelj nije predložio način rješavanja postojećeg problema ovaj problem neće biti moguće riješiti tijekom trenutnih izmjena i dopuna Zakona o stečaju potrošača. Rješavanje ovog problema zahtjeva dubinsku analizu te će ista obaviti prilikom novog ciklusa izmjena i dopuna Zakona o stečaju potrošača.</p>

stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ako ih je Financijska agencija brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako: – nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili – tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna. (4) Jednostavni postupak stečaja potrošača provest će se i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje zato što su vjerovnici povukli prijedlog za ovrhu odnosno zahtjev za izravnu naplatu nakon što je Financijska agencija pozvala potrošača da se očituje je li suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom ako to predloži potrošač i ako: – nakon povlačenja osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koji su povukli osnove za plaćanje s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili – tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje su vjerovnici povukli iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili – tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje su vjerovnici povukli iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika iz stavka 3. ovoga članka s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna. ... Odbijanje odnosno odbačaj prijedloga za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača Članak 79.e (1) Ako nisu ispunjeni uvjeti za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz članka 79.a stavka 2. ovoga Zakona, sud će rješenjem odbiti prijedlog za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača i dostaviti ga potrošaču i Financijskoj agenciji. ... Naime, u postupku po pritužbi u svezi neprovođenja jednostavnog postupka stečaja potrošača zbog činjenice da je u konkretnom slučaju račun pritužiteljice deblokiran u razdoblju od podnošenja prijedloga FINA-e za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača do donošenja odluke suda, pučkoj pravobraniteljici je očitovanjem FINA-e ukazano na neujednačeno postupanje sudova u slučajevima kada je potrošač deblokiran, odnosno kada nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u redoslijedu izvršenja, a ima evidentirane osnove za plaćanje koje je FINA prestala izvršavati temeljem čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18, 02/20, 46/20, 47/20, dalje: ZPONS). Naime, navodi se kako neki sudovi, sukladno čl. 79.a st. 3. ZSP-a oslobođaju potrošača preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje koje je FINA

prestala izvršavati temeljem čl. 12. ZPONS-a u okolnostima kada je potrošač deblokiran, odnosno kada nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u redoslijedu izvršenja, dok drugi sudovi u istim okolnostima odbijaju prijedlog za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača, pozivajući se pritom na čl. 79.a st. 2. ZSP-a, odnosno smatraju da ne postoje uvjeti za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača, obzirom je isto i propisano odredbom čl. 79.e st. 1. ZSP-a. Na taj način, donošenjem rješenja kojim se odbija prijedlog za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača zbog neispunjena uvjeta za njegovo otvaranje iz čl. 79.a st. 2. ZSP-a, onemogućava se provedba jednostavnog postupka stečaja potrošača radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje, jer ih je FINA brisala istekom roka prema čl. 12. ZPONS-a, kada nakon njihova brisanja u Očevidniku nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je FINA brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna, kao što je to propisano u čl. 79.a. st. 3.

Također, predmetno se odnosi i na slučaj kada potrošač predloži provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku, zato što su vjerovnici povukli prijedlog za ovru odnosno zahtjev za izravnu naplatu, nakon što je FINA pozvala potrošača da se očituje je li suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom, kada nakon povlačenja osnova za plaćanje u Očevidniku nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika koji su povukli osnove za plaćanje s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna, kao što to predviđa čl. 79.a. st. 4.

ZSP-a. Stoga, iako predmetne odredbe nisu obuhvaćene Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača, koji je trenutno u javnom savjetovanju, koristimo prigodu predložiti da se razmotri potreba usklađivanja navedenih odredbi radi povećanja pravne sigurnosti. U tom smislu predlažemo uskladiti odredbe čl. 79.a i 79.e ZSP-a, na način da se izbjegne donošenje rješenja kojim sud temeljem čl. 79.e st. 1. odbija prijedlog za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača u slučajevima kada su ispunjene pretpostavke za njegovu provedbu iz čl. 79.a st. 3. i 4.

2 sarakarec

**NACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA**
Zakonskim prijedlogom nije jasno određen obveznik podmirenja troškova postupka nagrade povjerenika u situaciji kada je potrošač korisnik besplatne pravne pomoći ili ukoliko potrošač nije korisnik besplatne pravne pomoći a nema stečajne mase tijekom razdoblja provjere ponašanja, odnosno nema sredstava za podmirenje troškova postupka.

Primljeno na znanje

Nakon donošenja Zakona predviđeno je da će se pristupiti izmjenama i dopunama Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade povjerenicima u postupku stečaja potrošača.

3 MARIO IVANČEV**NACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA, II.OCJENA
STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA
UREĐITI ZAKONOM TE POSLJEDICE
DONOŠENJA ZAKONA**

Problem koji se vrlo često javlja, a koje je izvor mnogih problema u praksi je pitanje tijela postupka stečaja potrošača. U članku 29. propisano je kako su to sud i povjerenik. Gramatičkim tumačenjem te odredbe proizlazi kako stečajni vjerovnici nemaju ulogu u samom postupku niti nakon otvaranja postupka mogu svojim radnjama na njega utjecati. Takvo "ograničavanje" stečajnih vjerovnika ne smije se dopustiti i njima se mora omogućiti sudjelovati u postupku. Iz tog razloga potrebno je dodati skupštinu vjerovnika kao također tijelo u postupku. Na ovaj način stečajni vjerovnici koji mogu imati velike tražbine prema potrošaču, a koji potrošač ima određenu imovinu iz koje bi se svi stečajni vjerovnici mogli namiriti, iako nezadovoljni radom povjerenika u vezi njegovog utvrđenja i unovčenja imovine potrošača, ne mogu ništa osim upirati prema суду da razriješi tog istog povjerenika. Načelno to bi i moglo proći, ali postoji onaj ali. Malo je povjerenika koji se prihvate dužnosti povjerenika zbog male nagrade i male mogućnosti naknađivanja troškova koje su imali, pa se mnogim povjerenicima to ne isplati te odbijaju imenovanje ili sami traže razrješenje. Stoga se suci uglavnom drže provjerenih imena i jako rijetko pristaju razriješiti imenovanog povjerenika. Nije poznato u praksi da je sud barem jednom (!!!) razriješio povjerenika jer su većina ili svi vjerovnici nezadovoljni njegovim radom. Omogućavanjem skupštini vjerovnika da u skladu s Stečajnim zakonom imenuje drugog povjerenika loptica se prebacuje na vjerovnike da pronađu adekvatnog povjerenika i usmjeravaju njegov rad, a sud se vraća na svoju izvornu ulogu da ocjenjuje jedino zakonitost rada ostalih tijela postupka, a ne i svrshodnost, uspješnost i kvalitetu njihovih radnji. Postavlja se pitanje i ustavnosti odredbe da stečajni vjerovnici ne mogu na bilo koji način izravno utjecati na ostvarenje njihove tražbine. Ispada kako su oni prepuneni "dobroj volji" povjerenika, što je iznimno nepovoljno za same vjerovnike obzirom na relativno kratke rokove trajanja postupka imajući na umu da se određeni postupci utvrđenja vlasništva imovine, a da ne govorimo o njenom unovčenju, vode jako dugo, puno duže od samog postupka stečaja potrošača.

Primljeno na znanje

Odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača propisano je da se u postupku stečaja potrošača podredno primjenjuje Stečajni zakon. Slijedom navedenoga, omogućeno je formiranje skupštine vjerovnika koja ima ovlasti u skladu s odredbama Stečajnog zakona.

<p>4 Bože Guvo</p> <p>NACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA, III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA</p> <p>Naknade troškova i nagrade povjerenicima u stečajevima potrošača, gdje nema stečajne mase, a i gdje potrošač je dobio besplatnu pravnu pomoć, nije riješeno i ovo treba rješiti a ne hiniti da za to netreba osigurati sredstva. Nagrada povjerenicima za vrijeme kušnje treba se određivati na kraju svake kalendarske godine, a ne na kraju isteka ukupnoga vremena kušnje, jer porezna traži ulazak u sustav PDV-a, ako se u jednoj godini pređe limit a isplata je za 5 godina.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Nakon donošenja Zakona predviđeno je da će se pristupiti izmjenama i dopunama Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade povjerenicima u postupku stečaja potrošača.</p>
<p>5 MARIO IVANČEV</p> <p>V.NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU POTROŠAČA, Članak 8.</p> <p>Potrebno je ili omogućiti trenutni prekid razdoblja provjere ponašanja potrošača u slučaju da se dokaže njegovo nepoštenje (obustava postpka ili uskrata oslobođenja), a kako bi vjerovnici mogli samostalno ostvarivati svoje tražbine ili omogućiti vjerovnicima da imenuju novog povjerenika, ako su nezadovoljni s trenutnim i njegovim načinom i brzinom unovčenja imovine potrošača (dužnika). Ovako se sadavjerovnicima može onemogućavati naplata potraživanja u što kraćem roku, a dužnicima povećavati kasniji dug (zatezne kamate).</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača propisano je da se u postupku stečaja potrošača podredno primjenjuje Stečajni zakon. Slijedom navedenoga, omogućeno je formiranje skupštine vjerovnika koja ima ovlasti u skladu s odredbama Stečajnog zakona.</p>

6 MARIO IVANČEV**V.NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA
I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU
POTROŠAČA, Članak 8.**

Stečajnim vjerovnicima stvara se jedan vakuum kada se ovako pojednostavljeno propisuje razdoblje provjere ponašanja potrošača. Primjer: potrošač nema imovine. Određuje se razdoblje provjere 3 ili 5 godina. Potrošač stekne neku imovinu za ta vrijeme koja se može unovčiti, no povjerenik odbija pokrenuti postupak utvrđenja vlasništva. Vjerovnici inzistiraju na tome, no sud prepusta odluku o tome povjereniku. Vjerovnici ne mogu smijeniti povjerenika, sud ga ne razrješava zbog toga što se radi o "poslovnoj odluci" povjerenika i tako dolazi do toga da netko treći odlučuje o namirenju vjerovnikove tražbine. Kada se predlaže skraćenje razdoblja provjere na 3 godine, ne uzima se u obzir koliko traju postupci utvrđenja vlasništva određene imovine ili pobijanja određenih radnji dužnika. Tri godine je definitivno prekratko da se unutar tog razdoblja pravomoćnom presudom utvrdi vlasništvo, a još je takvu imovinu potrebno onda i unovčiti. Potrebno je stoga ili ostaviti 5 godina (možda i produžiti) ili da se imovina koja je predmet postupka i koja se utvrđuje u drugom postupku smatra naknadno pronađenom imovinom koja poslije postupka ne ostaje potrošaču. Na ovaj način potrošač ne prepše na sebe bračnu stečevinu, povjerenik ne pokrene postupak utvrđenja i stečajni vjerovnici ne mogu ništa. Može povjerenik i pokrenuti postupak utvrđenja, ali se unutar 5, a kamoli unutar 3 godine to neće utvrditi, a obzirom na realno trajanje tih postupaka. Potrošač je pošten jer je prijavio bračnu stečevinu, povjerenik ako ne pokrene postupak svejedno mu vjerovnici ne mogu ništa (skupština vjerovnika ne može imenovati drugog povjerenika), ako povjerenik pokrene postupak, opet se neće riješiti i potom unovčiti predmetna imovina unutar 5, a pogotovo unutar 3 godine. To znači kako potrošač ima imovinu koju je pošteno prijavio, pa je "pošten", a koju nije moguće unovčiti unutar razdoblja trajanja postupka, pa njegovim završetkom i oslobođanjem potrošača, vjerovnici ne namiruju tražbinu iako njihov dužnik (potrošač) ima imovine u tom trenutku, a koja ostaje dužniku (potrošaču). Na ovaj način jednostavno se briše tražbina vjerovnika, a što svaki imalo pametniji potrošač već sada vješto koristi. Ignorira se činjenja kako se radi o postupku namirenja vjerovnika, a ne oslobođenja potrošača od obveza kako sada proizlazi, tj. proizlazi da su vjerovnici neki zlikovci koji ne omogućuju dužniku (potrošaču) normalan život bez dugova. Bolje je u startu otpisat dugove vjerovnicima, nego ih ovako mrcvarit i da ih dužnici ponižavaju i rugaju se s njima kroz transparentno sakrivanje imovine.

Primljeno na znanje

Odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača propisano je da se u postupku stečaja potrošača podredno primjenjuje Stečajni zakon. Trajanje razdoblje provjere ponašanje ne može trajati duže od 3 godine jer bi to bilo u suprotnosti sa europskom pravnom stečevinom, konkretno odredbama Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti) (Tekst značajan za EGP.) (SL L 172, 26.6.2019.).

<p>7 Bože Guvo VI.OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA, Uz članak 6. Rješenje suda o otvaranju stečaja nad potrošače je razlog da FIN-a ili Poslovna banka, zatvore redovan račun potrošača, a sredstva sa istoga transferiraju na račun stečajne mase.Zaštićeni račun potrošača automatski vezati za račun stečajne mase a ne za redovan račun potrošača jer ga po zakonu potrošač nemože imati.Ovo je sitnica za riješiti informatičarima.Jedinstveni Registar računa vezati sa registrom otvaranja stečajeva potrošača-automatizam - Digitalno doba.</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe o načinu otvaranja, vođenja i zatvaranja računa odnosno zaštićenog računu nisu predmet koji se uređuje Zakonom o stečaju potrošača.</p>
<p>8 Bože Guvo VI.OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA, Uz članak 8. Razdoblje provjere ponašanja od tri godine, predlagatelj mora u svim člancima izmjeniti, umjesto 5 mora sjati tri godine, i to za sve postupke u tјeku i one koji će se otvoriti.</p>	<p>Primljeno na znanje Nacrtom su obuhvaćene sve odredbe o razdoblju provjere ponašanja na način da je razdoblje provjere smanjeno sa pet na tri godine.</p>
<p>9 Bože Guvo Slučajevi u kojima se otvoreni postupak stečaja potrošača ne provodi, Članak 58. Članak 58 stavak 3. namiriti nastale troškove postupka ali stečajni sud mora odobriti isplatu naknada i nagradu a to za sada mnogi sudovi kažu da se određuju nakon isteka cijelog vremena kušnje. a da bi povjerenik mogao predložiti postupak naknadne diobe mrao bi prije toga imati odobrene sve troškove za isplatu, a ostatak stečajne mase predložiti postupak naknadne diobu stečajnim vjerovnicima. (što je prvo jaje ili kokoš)</p>	<p>Primljeno na znanje Odredba članka 58. važećeg Zakona o stečaju potrošača uređuje slučajeve u kojima se otvoreni postupak stečaja potrošača ne provodi. Odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača propisano je da se u postupku stečaja potrošača podredno primjenjuje Stečajni zakon.</p>

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: IV. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti) (SL L 172, 26.6.2019.)

32019L1023

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 26., 27., 28. i 29. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)
- Članci 2., 12., 24. i 25. preuzeto: Stečajni zakon (NN 71/15, 104/17)

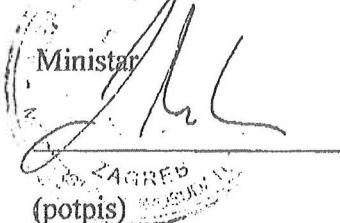
c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica

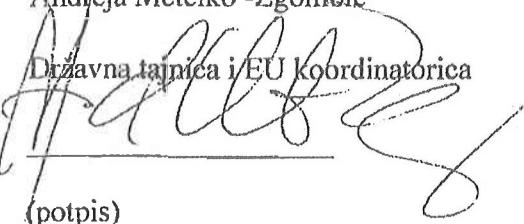
Ministar
AGREB
(potpis)

26.11.2021.

(datum i pečat)

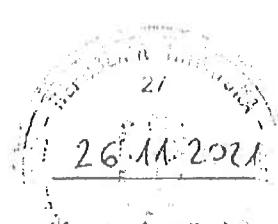
Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko -Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>GLAVA I.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Ovom Direktivom utvrđuju se pravila o:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)okvirima za preventivno restrukturiranje na raspolaganju dužnicima u financijskim poteškoćama ako postoji vjerovatnost nesolventnosti, s ciljem sprečavanja nesolventnosti i osiguravanja održivosti dužnika; (b)postupcima koji vode do otpusta duga nastalog kod nesolventnih poduzetnika; i (c)mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga. <p>2. Ova Direktiva ne primjenjuje se na postupke iz stavka 1. ovog članka koji se odnose na dužnike koji su:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)društva za osiguranje ili društva za reosiguranje kako su definirana u članku 13. točkama 1. i 4. Direktive 2009/138/EZ; 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)
---	--	---------------	---

<p>(b) kreditne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(c) investicijska društva ili subjekti za zajednička ulaganja kako su definirani u članku 4. stavku 1. točkama 2. i 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(d) središnje druge ugovorne strane kako su definirane u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;</p> <p>(e) središnji depozitoriji vrijednosnih papira kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014;</p> <p>(f) ostale financijske institucije i subjekti navedeni u članku 1. stavku 1. prvom podstavku Direktive 2014/59/EU;</p> <p>(g) javna tijela kako su definirana nacionalnim pravom; i</p> <p>(h) fizičke osobe koje nisu poduzetnici.</p> <p>3. Države članice mogu iz područja primjene ove Direktive isključiti postupke iz stavka 1. koji se odnose na dužnike koji su financijski subjekti različiti od onih iz stavka 2. koji pružaju financijske usluge koje podliježu posebnim aranžmanima u skladu s kojima nacionalna nadzorna ili sanacijska tijela imaju široke ovlasti interveniranja, usporedive s ovlastima utvrđenima u pravu Unije i nacionalnom pravu u odnosu na financijske subjekte iz</p>			
--	--	--	--

<p>stavka 2. Države članice Komisiji dostavljaju te posebne aranžmane.</p> <p>4. Države članice mogu proširiti primjenu postupaka iz stavka 1. točke (b) na nesolventne fizičke osobe koje nisu poduzetnici.</p> <p>Države članice mogu primjenu stavka 1. točke (a) ograničiti na pravne osobe.</p> <p>5. Države članice mogu predvidjeti da su sljedeće tražbine isključene iz okvirâ za preventivno restrukturiranje iz stavka 1. točke (a) ili da njima nisu zahvaćene:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)postojeće i buduće tražbine sadašnjih ili bivših radnika; (b)tražbine za uzdržavanje koje proizlaze iz obiteljskog odnosa, roditeljstva, braka ili tazbinskog srodstva; ili (c)tražbine koje proizlaze iz deliktne odgovornosti dužnika. <p>6. Države članice osiguravaju da okviri za preventivno restrukturiranje nemaju učinka na stečena prava na strukovnu mirovinu.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „restrukturiranje” znači mjere usmjerene na restrukturiranje poslovanja dužnika koje uključuju promjenu sastava, uvjeta ili strukture imovine i obveza dužnika ili bilo kojeg drugog dijela strukture kapitala dužnika poput prodaje imovine ili dijelova poslovanja i, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, prodaje poslovanja kao društva koje trajno posluje, kao i sve potrebne operativne promjene ili kombinaciju tih elemenata;</p> <p>2. „zahvaćene strane” znači vjerovnici uključujući, ako je to primjenjivo prema nacionalnom pravu, radnike, ili kategorije vjerovnika i, ako je to primjenjivo prema nacionalnom pravu, nositelji udjela na čije tražbine odnosno interesu izravno utječe plan restrukturiranja;</p> <p>3. „nositelj udjela” znači osoba koji ima vlasnički udio u dužniku ili poslovanju dužnika, uključujući dioničara, u mjeri u kojoj ta osoba nije vjerovnik;</p> <p>4. „zastoj pojedinačnih radnji ovrhе” znači privremena suspenzija, koju je odobrilo</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Stečajni zakon (NN 71/15, 104/17) članak/članci Članak 27., 37., 2., 3., 36.. 39., 341.
		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)

<p>pravosudno ili upravno tijelo ili se primjenjuje po sili zakona, prava vjerovnika da se prisilno naplati od dužnika i, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, od treće strane koja pruža jamstva, u okviru sudskog, upravnog ili nekog drugog postupka, ili prava na zapljenu ili na izvansudsku realizaciju imovine ili poslovanja dužnika;</p> <p>5. „izvršivi ugovor” znači ugovor između dužnika i jednog ili više vjerovnika u skladu s kojim strane i dalje imaju obveze za ispuniti u trenutku odobrenja ili primjene zastoja pojedinačnih radnji ovrh;</p> <p>6. „test najboljeg interesa vjerovnika” znači test koji je zadovoljen ako nijedan nesuglasni vjerovnik na temelju plana restrukturiranja ne bi bio u nepovoljnijem položaju nego što bi to taj vjerovnik bio ako bi se u skladu s nacionalnim pravom primijenilo uobičajeno rangiranje likvidacijskih prioriteta, u slučaju likvidacije, bilo da je u pitanju djelomična likvidacija ili prodaja kao društva koje trajno posluje, ili u slučaju sljedećega najboljeg alternativnog scenarija ako plan restrukturiranja ne bi bio potvrđen;</p> <p>7. „novo financiranje” znači svaka nova finansijska pomoć koju pruža postojeći ili novi vjerovnik kako bi se proveo</p>			
--	--	--	--

<p>plan restrukturiranja i koja je uključena u taj plan restrukturiranja;</p> <p>8. „privremeno financiranje” znači svaka nova finansijska pomoć koju pruža postojeći ili novi vjerovnik, koja minimalno uključuje finansijsku pomoć tijekom zastoja pojedinačnih radnji ovrhe i koja je opravdano i hitno potrebna kako bi poslovanje dužnika nastavilo s radom ili za očuvanje ili povećanje vrijednosti tog poslovanja;</p> <p>9. „poduzetnik” znači fizička osoba koja obavlja trgovačku, poslovnu, obrtničku ili profesionalnu djelatnost;</p> <p>10. „potpuni otpust duga” znači da je isključena mogućnost da se protiv poduzetnika prisilno naplati njegove nepodmirene dugove čiji je otpust moguć ili da su otpisani nepodmireni dugovi čiji je otpust moguć, kao dio postupka koji bi mogao uključivati realizaciju imovine ili plan otplate ili oboje;</p> <p>11. „plan otplate” znači program u skladu s kojim nesolventni poduzetnik vjerovnicima isplaćuje određene iznose na određene datume ili periodični prijenos vjerovnicima određenog dijela raspoloživog dohotka poduzetnika tijekom razdoblja otpusta;</p> <p>12. „upravitelj u području restrukturiranja” znači osoba ili tijelo koje imenuje pravosudno ili upravno</p>			
---	--	--	--

<p>tijelo, posebno radi obavljanja jedne ili više sljedećih zadaća:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)pomoć dužniku ili vjerovnicima u izradi plana restrukturiranja ili u pregovorima o tom planu; (b)nadzor aktivnosti dužnika tijekom pregovora o planu restrukturiranja i podnošenje izvješća pravosudnom ili upravnom tijelu; (c)preuzimanje djelomičnog upravljanja nad imovinom ili poslovima dužnika tijekom pregovora. <p>2. Za potrebe ove Direktive sljedeće pojmove treba tumačiti onako kako su definirani nacionalnim pravom:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) nesolventnost; (b) vjerojatnost nesolventnosti; (c)mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća („MSP-ovi”). 			
<p>Članak 3.</p> <p>Rano upozoravanje i pristup informacijama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da dužnici imaju pristup jednom jasnom i transparentnom alatu ranog upozoravanja ili više njih kojima se mogu otkriti okolnosti koje bi mogle dovesti do vjerojatnosti nesolventnosti i kojima im</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)

<p>se može signalizirati da je potrebno bez odgode djelovati.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka, države članice mogu se koristiti najnovijim informacijskim tehnologijama za obavijesti i komunikaciju.</p> <p>2. Alati ranog upozoravanja mogu obuhvaćati sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) mehanizme upozoravanja kada dužnik nije izvršio određene vrste plaćanja; (b) usluge savjetovanja koje pružaju javne ili privatne organizacije; (c) poticaje u skladu s nacionalnim pravom za treće strane s relevantnim informacijama o dužniku, kao što su računovođe, porezna tijela i tijela nadležna za socijalno osiguranje, kako bi upozorila dužnika kada uoče negativno kretanje. <p>3. Države članice osiguravaju da dužnici i predstavnici radnika imaju pristup relevantnim i ažuriranim informacijama o dostupnosti alata ranog upozoravanja kao i postupaka i mjera koji se odnose na restrukturiranje i otpust duga.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su informacije o pristupu alatima ranog upozoravanja na raspolaganju javnosti na internetu te da su, posebno za MSP-ove,</p>			
--	--	--	--

<p>lako dostupne i predstavljene na način prilagođen korisnicima.</p> <p>5. Države članice mogu pružiti potporu predstavnicima radnika pri procjeni ekonomske situacije dužnika.</p>			
<p>GLAVA II.</p> <p>OKVIRI ZA PREVENTIVNO RESTRUKTURIRANJE</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Raspoloživost okvira za preventivno restrukturiranje</p> <p>Članak 4.</p> <p>Raspoloživost okvira za preventivno restrukturiranje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, ako postoji vjerojatnost nesolventnosti, dužnici imaju pristup okviru za preventivno restrukturiranje kojim im se omogućuje restrukturiranje s ciljem sprečavanja nesolventnosti i osiguravanja njihove održivosti, ne dovodeći u pitanje druga rješenja za izbjegavanje nesolventnosti, čime bi se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>zaštitila radna mjesta i očuvala poslovnu djelatnost.</p>			
<p>2. Države članice mogu predvidjeti da je dužnicima koji su osuđeni za teška kršenja računovodstvenih ili knjigovodstvenih obveza prema nacionalnom pravu dopušten pristup okviru za preventivno restrukturiranje samo ako su ti dužnici poduzeli primjerene mjere za ispravljanje pitanja koja su dovela do te osude, s ciljem da se vjerovnicima pruže potrebne informacije i time im se omogući da donesu odluku tijekom pregovora o restrukturiranju.</p>			
<p>3. Države članice mogu zadržati ili uvesti ispitivanje održivosti u okviru nacionalnog prava, pod uvjetom da je svrha takvog ispitivanja isključenje dužnika kod kojih održivost nije izgledna i da ga se može provesti bez nanošenja štete imovini dužnika.</p>			
<p>4. Države članice mogu ograničiti koliko puta dužnik u određenom razdoblju može pristupiti okviru za preventivno restrukturiranje kako je predviđen ovom Direktivom.</p>			
<p>5. Okvir za preventivno restrukturiranje predviđen ovom Direktivom može se sastojati od jednog ili više postupaka, mjera ili odredaba, od kojih se neki mogu</p>			

<p>odvijati izvansudski, ne dovodeći u pitanje druge okvire za restrukturiranje u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>Države članice jamče da se takvim okvirom za restrukturiranje dužnicima i zahvaćenim stranama osiguravaju prava i zaštitne mjere predviđeni u ovoj glavi na koherentan način.</p> <p>6. Države članice mogu vesti odredbe kojima se ograničava sudjelovanje pravosudnog ili upravnog tijela u okviru za preventivno restrukturiranje na slučajeve u kojima je to potrebno i razmjerno, pritom osiguravajući da se očuvaju prava svake zahvaćene strane i relevantnih dionika.</p> <p>7. Okviri za preventivno restrukturiranje predviđeni ovom Direktivom na raspolaganju su na zahtjev dužnika.</p> <p>8. Države članice mogu predvidjeti i da su okviri za preventivno restrukturiranje predviđeni ovom Direktivom dostupni i na zahtjev vjerovnika i predstavnika radnika, podložno suglasnosti dužnika. Države članice mogu ograničiti taj zahtjev dobivanja suglasnosti dužnika na slučajeve u kojima su dužnici MSP-ovi.</p>			
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>Olakšavanje pregovaranja o planovima preventivnog restrukturiranja</p> <p>Članak 5.</p> <p>Dužnik sa zadržanim ovlastima</p> <p>1. Države članice osiguravaju da dužnici koji se koriste postupcima preventivnog restrukturiranja i dalje u potpunosti ili barem djelomično upravljaju svojom imovinom i svakodnevnim poslovanjem poduzeća.</p> <p>2. Ako je to potrebno, pravosudno ili upravno tijelo odluku o imenovanju upravitelja u području restrukturiranja donosi posebno za svaki slučaj, osim u određenim okolnostima kada država članica može zahtijevati obvezno imenovanje takvog upravitelja u svakom slučaju.</p> <p>3. Države članice predviđaju imenovanje upravitelja u području restrukturiranja kako bi se dužnicima i vjerovnicima pomoglo u pregovaranju o planu i njegovoj izradi barem u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)kada je pravosudno ili upravno tijelo odobrilo opći zastoj pojedinačnih radnji ovrhe, u skladu s člankom 6.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
---	--	----------------------	--

<p>stavkom 3., i ako pravosudno ili upravno tijelo odluči da je takav upravitelj potreban radi zaštite interesa stranaka;</p> <p>(b) kada pravosudno ili upravno tijelo treba potvrditi plan restrukturiranja s pomoću nadglasavanja među kategorijama, u skladu s člankom 11.;</p> <p>ili</p> <p>(c) kada to traži dužnik ili većina vjerovnika pod uvjetom da u potonjem slučaju troškove upravitelja snose vjerovnici.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Zastoj pojedinačnih radnji ovrhe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da dužnici mogu iskoristiti zastoj pojedinačnih radnji ovrhe kako bi podržali pregovore o planu restrukturiranja u okviru za preventivno restrukturiranje.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da pravosudna ili upravna tijela mogu odbiti odobriti zastoj pojedinačnih radnji ovrhe ako takav zastoj nije potreban ili ako se njime ne bi ispunio cilj iz prvog podstavka.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavke 4. i 5., države članice osiguravaju da se zastojem pojedinačnih radnji ovrhe mogu</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)

<p>obuhvatiti sve vrste tražbina, uključujući osigurane tražbine i povlaštene tražbine.</p>			
<p>3. Države članice mogu predvidjeti da zastoj pojedinačnih radnji ovrhe može biti opći, tako da su njime obuhvaćeni svi vjerovnici, ili može biti ograničen, tako da su njime obuhvaćeni jedan ili više pojedinačnih vjerovnika ili kategorija vjerovnika.</p>			
<p>Ako je zastoj ograničen, zastoj se primjenjuje samo na vjerovnike koji su u skladu s nacionalnim pravom obaviješteni o pregovorima o planu restrukturiranja kako je navedeno u stavku 1. ili zastoju.</p>			
<p>4. Države članice mogu isključiti određene tražbine ili kategorije tražbina iz područja primjene zastoja pojedinačnih radnji ovrhe u precizno određenim okolnostima, ako je takvo isključenje opravdano i ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) nije izgledno da će se ovrhom ugroziti restrukturiranje poslovanja; ili (b) bi se zastojem nepravedno nanijela šteta vjerovnicima tih tražbina. 			
<p>5. Stavak 2. ne primjenjuje se na tražbine radnika.</p>			
<p>Odstupajući od prvog podstavka, države članice mogu na tražbine radnika</p>			

primijeniti stavak 2. ako, i u mjeri u kojoj, države članice osiguravaju da je plaćanje tih tražbina zajamčeno okvirima za preventivno restrukturiranje na sličnoj razini zaštite.

6. Početno trajanje zastoja pojedinačnih radnji ovrhe ograničeno je na razdoblje od najviše četiri mjeseca.

7. Neovisno o stavku 6., države članice mogu omogućiti pravosudnim ili upravnim tijelima produljenje trajanja zastoja pojedinačnih radnji ovrhe ili odobriti novi zastoj pojedinačnih radnji ovrhe na zahtjev dužnika, vjerovnika ili, ako je primjenjivo, upravitelja u području restrukturiranja. Takvo produljenje ili novi zastoj pojedinačnih radnji ovrhe odobrava se samo ako precizno određene okolnosti pokazuju da su takvo produljenje ili novi zastoj opravdani, na primjer:

- (a)ako je postignut relevantni napredak u pregovorima o planu restrukturiranja;
- (b)ako se nastavkom zastoja pojedinačnih radnji ovrhe nepravedno ne nanosi šteta pravima ili interesima bilo koje zahvaćene strane; ili
- (c)ako postupci u slučaju nesolventnosti koji bi mogli dovesti do likvidacije dužnika u skladu s nacionalnim

pravom još nisu pokrenuti u odnosu na dužnika.

8. Ukupno trajanje zastoja pojedinačnih radnji ovrhe, uključujući produljenja i nove zastoje, ne premašuje dvanaest mjeseci.

Ako države članice odluče provesti ovu Direktivu putem jednog ili više postupaka ili mjera kojima se ne ispunjavaju uvjeti za obavlješćivanje u skladu s Prilogom A Uredbi (EU) 2015/848, ukupno trajanje zastoja u skladu s takvim postupcima ograničeno je na najviše četiri mjeseca ako je središte glavnih interesa dužnika premješteno iz druge države članice u razdoblju od tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka preventivnog restrukturiranja.

9. Države članice osiguravaju da pravosudna ili upravna tijela mogu ukinuti zastoj pojedinačnih radnji ovrhe u sljedećim slučajevima:

(a)zastoj više ne ispunjava cilj podupiranja pregovora o planu restrukturiranja, primjerice ako postane očito da dio vjerovnika koji bi prema nacionalnom pravu mogli spriječiti donošenje plana

<p>restrukturiranja ne podupire nastavak pregovora;</p> <p>(b) na zahtjev dužnika ili upravitelja u području restrukturiranja;</p> <p>(c) ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, ako je jednom ili više vjerovnika ili jednoj ili više kategorija vjerovnika nepravedno nanesena šteta ili bi bila nepravedno nanesena šteta zatojem pojedinačnih radnji ovrhe; ili</p> <p>(d) ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, ako zastoj može dovesti do nesolventnosti vjerovnika.</p> <p>Države članice mogu ograničiti ovlast iz prvog podstavka u pogledu ukidanja zastoja pojedinačnih radnji ovrhe na situacije u kojima vjerovnici nisu imali mogućnost da ih se sasluša prije nego što je zastoj stupio na snagu ili prije nego što je pravosudno ili upravno tijelo odobrilo produljenje tog razdoblja.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti minimalno razdoblje koje ne premašuje razdoblje iz stavka 6. tijekom kojeg se zastoj pojedinačnih radnji ovrhe ne može ukinuti.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Posljedice zastoja pojedinačnih radnji ovrhe</p> <p>1. Ako tijekom zastoja pojedinačnih radnji ovrhe dužnik bude obvezan, u skladu s nacionalnim pravom, podnijeti zahtjev za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti koji bi mogao dovesti do likvidacije dužnika, ta se obveza suspendira tijekom trajanja tog zastoja.</p> <p>2. Zastojem pojedinačnih radnji ovrhe u skladu sa člankom 6. suspendira se tijekom trajanja zastoja pokretanje, na zahtjev jednog ili više vjerovnika, postupka u slučaju nesolventnosti koji bi mogao dovesti do likvidacije dužnika.</p> <p>3. Države članice mogu odstupiti od stavaka 1. i 2. u situacijama kada dužnik nije u mogućnosti otplatiti svoje dugove po njihovu dospijeću. U takvim slučajevima države članice osiguravaju da pravosudno ili upravno tijelo može odlučiti zadržati prednosti zastoja pojedinačnih radnji ovrhe ako, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti koji bi mogao dovesti do likvidacije dužnika ne bi bilo u općem interesu vjerovnika.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
--	----------------------	--

<p>4. Države članice predviđaju pravila kojima se vjerovnike na koje se zastoj primjenjuje sprečava da zadržavaju izvršenje ili raskidaju, ubrzavaju ili na bilo koji drugi način mijenjaju osnovne izvršive ugovore na štetu dužnika, za dugove koji su nastali prije zastoja, isključivo zbog toga što ih dužnik nije platio. Smatra se da osnovni izvršivi ugovori znače izvršivi ugovori koji su potrebni kako bi se nastavilo svakodnevno poslovanje, uključujući ugovore koji se odnose na opskrbu, čija bi suspenzija dovela do zastoja u aktivnostima dužnika.</p> <p>Prvim podstavkom ne sprečava se države članice da takvim vjerovnicima osiguraju primjerene zaštitne mjere kako bi se spriječilo da zbog tog podstavka takvim vjerovnicima bude nepravedno nanesena šteta.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da se ovaj stavak primjenjuje i na izvršive ugovore koji nisu osnovni.</p>			

ugovorne klauzule kojom se predviđaju takve mjere, isključivo zbog:

- (a) zahtjeva za pokretanje postupka preventivnog restrukturiranja;
- (b) zahtjeva za zastoj pojedinačnih radnji ovrhe;
- (c) pokretanja postupka preventivnog restrukturiranja; ili
- (d) odobrenja zastoja pojedinačnih radnji ovrhe kao takvog.

6. Države članice mogu predvidjeti da se zastoj pojedinačnih radnji ovrhe ne primjenjuje na sporazume o netiranju, uključujući sporazume o konačnom netiranju, na finansijskim tržištima, energetskim tržištima i tržištima robe, čak i u slučajevima u kojima se ne primjenjuje članak 31. stavak 1., ako su takvi sporazumi izvršivi u skladu s nacionalnim pravom o nesolventnosti. Zastoj se međutim primjenjuje na ovrhu tražbine koju vjerovnik pokreće protiv dužnika na temelju izvršenja sporazuma o netiranju.

Prvi podstavak ne primjenjuje se na ugovore za isporuku robe, usluga ili energije koji su potrebni za poslovanje dužnika, osim ako takvi ugovori imaju oblik pozicije kojom se trguje na burzi ili drugom tržištu te da time u svakom

<p>trenutku mogu biti zamijenjeni po trenutačnoj tržišnoj vrijednosti.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da istek zastoja pojedinačnih radnji ovrhe bez donošenja plana restrukturiranja sam po sebi ne dovodi do pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti koji bi mogao dovesti do likvidacije dužnika, osim ako su ispunjeni ostali uvjeti za takvo pokretanje utvrđeni nacionalnim pravom.</p>			
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Planovi restrukturiranja</p> <p>Članak 8.</p> <p>Sadržaj planova restrukturiranja</p> <p>1. Države članice zahtijevaju da planovi restrukturiranja koji su podneseni na donošenje u skladu s člankom 9. ili na potvrdu pravosudnog ili upravnog tijela u skladu s člankom 10. sadržavaju barem sljedeće informacije:</p> <p>(a) identitet dužnika;</p> <p>(b) imovinu i obveze dužnika u trenutku podnošenja plana restrukturiranja, uključujući vrijednost imovine, opis ekonomske situacije dužnika i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>položaja radnika te opis razloga i razmjer poteškoća dužnika;</p> <p>(c)zahvaćene strane, bilo da su navedene pojedinačno ili opisane po kategorijama duga u skladu s nacionalnim pravom, kao i njihove tražbine ili interes obuhvaćene planom restrukturiranja;</p> <p>(d)ako je primjenjivo, kategorije u koje su grupirane zahvaćene strane u svrhu donošenja plana restrukturiranja i odgovarajuće vrijednosti tražbina i interesa u svakoj kategoriji;</p> <p>(e)ako je primjenjivo, strane, bilo da su navedene pojedinačno ili opisane po kategorijama duga u skladu s nacionalnim pravom, koje nisu zahvaćene planom restrukturiranja, zajedno s opisom razloga zašto je predloženo da ih se ne zahvati;</p> <p>(f)ako je primjenjivo, identitet upravitelja u području restrukturiranja;</p> <p>(g)uvjete plana restrukturiranja, uključujući posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> i.sve predložene mjere restrukturiranja kao su navedene u članku 2. stavku 1. točki 1.; ii.ako je primjenjivo, predloženo trajanje svih predloženih mera restrukturiranja; iii.aranžmane u pogledu obavješćivanja predstavnika 			
---	--	--	--

<p>radnika i savjetovanja s njima u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom;</p> <p>iv.ako je primjenjivo, opće posljedice u pogledu zapošljavanja kao što su otpuštanja, rad na kraće vrijeme ili slično;</p> <p>v.procijenjene financijske tokove dužnika, ako je to predviđeno nacionalnim pravom; i</p> <p>vi.bilo koje novo financiranje koje se očekuje kao dio plana restrukturiranja i razlog zbog kojih je novo financiranje potrebno za provedbu tog plana;</p> <p>(h)obrazloženje kojim se navodi zašto plan restrukturiranja ima razumne izglede za sprečavanje nesolventnosti dužnika i osiguravanje održivosti poslovanja, uključujući potrebne preduvjete uspjeha plana. Države članice mogu zahtijevati da to obrazloženje izrađuje ili validira vanjski stručnjak ili upravitelj u području restrukturiranja, ako je takav upravitelj imenovan.</p> <p>2. Države članice stavlju na raspolaganje na internetu sveobuhvatni kontrolni popis za planove restrukturiranja, prilagođene potrebama MSP-ova. Kontrolni popis uključuje praktične smjernice o tome kako se</p>			
---	--	--	--

<p>sastavljaju planovi restrukturiranja u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>Kontrolni popis dostupan je na službenom jeziku ili službenim jezicima države članice. Države članice razmatraju mogućnost stavljanja na raspolaganje kontrolnog popisa i na barem jednom drugom jeziku, posebno na jeziku koji se upotrebljava u međunarodnom poslovanju.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Donošenje planova restrukturiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, neovisno o tome tko se prijavljuje za postupak preventivnog restrukturiranja u skladu s člankom 4., dužnici imaju pravo podnošenja planova restrukturiranja na donošenje zahvaćenim stranama.</p> <p>Države članice mogu također predvidjeti da vjerovnici i upravitelji u području restrukturiranja imaju pravo podnošenja planova restrukturiranja te predvidjeti pod kojim uvjetima to mogu učiniti.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da zahvaćene strane imaju pravo glasovanja o dovođenju plana restrukturiranja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>Strane koje nisu zahvaćene planom restrukturiranja nemaju prava glasa u donošenju tog plana.</p> <p>3. Neovisno o stavku 2., države članice mogu isključiti iz prava na glasanje sljedeće osobe:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) nositelje udjela; (b) vjerovnike čije su tražbine rangirane ispod tražbina uobičajenih neosiguranih vjerovnika pri uobičajenom rangiranju likvidacijskih prioriteta; ili (c) sve strane povezane s dužnikom ili poslovanjem dužnika koje su u sukobu interesa u skladu s nacionalnim pravom. <p>4. Države članice osiguravaju da se zahvaćene strane tretiraju u zasebnim kategorijama koje odražavaju dostatno zajedničkog interesa na temelju kriterija koji se mogu provjeriti, u skladu s nacionalnim pravom. Kao minimum, vjerovnici osiguranih i neosiguranih tražbina tretiraju se u zasebnim kategorijama u svrhu donošenja plana restrukturiranja.</p> <p>Države članice također mogu predvidjeti da se tražbine radnika tretiraju kao zasebna kategorija.</p>			
---	--	--	--

<p>Države članice mogu predvidjeti da dužnici koji su MSP-ovi mogu odlučiti da zahvaćene strane ne tretiraju po zasebnim kategorijama.</p> <p>Države članice uspostavljaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se formiranje kategorija odvija tako da se posebice zaštite ranjivi vjerovnici poput malih dobavljača.</p> <p>5. Prava glasa i formiranje kategorija pregledava pravosudno ili upravno tijelo kada se podnosi zahtjev za potvrdu plana restrukturiranja.</p> <p>Države članice mogu zahtijevati da pravosudno ili upravno tijelo ispita i potvrdi prava glasa i formiranje kategorija u ranijoj fazi od one iz prvog podstavka.</p> <p>6. Zahvaćene strane donose plan restrukturiranja pod uvjetom da se u svakoj kategoriji dosegne većina u iznosu njihovih tražbina ili interesa. Države članice mogu osim toga zahtijevati da se u svakoj kategoriji dosegne većina u broju zahvaćenih strana.</p> <p>Države članice utvrđuju većine koje su potrebne za donošenje plana restrukturiranja. Te većine ne smiju premašivati 75 % iznosa tražbina ili</p>			
--	--	--	--

<p>interesa u svakoj kategoriji ili, ako je primjenjivo, broja zahvaćenih strana u svakoj kategoriji.</p> <p>7. Neovisno o stavcima od 2. do 6., države članice mogu predvidjeti mogućnost zamjene službenog glasovanja o donošenju plana restrukturiranja sporazumom s potrebnom većinom.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Potvrda planova restrukturiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da barem sljedeći planovi restrukturiranja budu obvezujući za strane samo ako ih potvrdi pravosudno ili upravno tijelo:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)planovi restrukturiranja koji utječu na tražbine ili interese nesuglasnih zahvaćenih strana; (b)planovi restrukturiranja kojima se predviđa novo financiranje; (c)planovi restrukturiranja koji podrazumijevaju gubitak radne snage u iznosu većem od 25 %, ako je takav gubitak dopušten u skladu s nacionalnim pravom. <p>2. Države članice osiguravaju da su uvjeti pod kojima pravosudno ili upravno tijelo može potvrditi plan</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

restrukturiranja jasno određeni i da uključuju najmanje sljedeće:

- (a) plan restrukturiranja donesen je u skladu s člankom 9.;
- (b) prema vjerovnicima s dostatnim zajedničkim interesom u istoj kategoriji postupa se jednak te na način koji je razmjeran njihovim tražbinama;
- (c) sve zahvaćene strane obaviještene su o planu restrukturiranja u skladu s nacionalnim pravom;
- (d) u slučaju nesuglasnih vjerovnika, plan restrukturiranja zadovoljava test najboljeg interesa vjerovnika;
- (e) ako je primjenjivo, svako novo financiranje potrebno je za provedbu plana restrukturiranja i njime se nepravedno ne nanosi šteta interesima vjerovnika.

Pravosudno ili upravno tijelo ispituje usklađenost s prvim podstavkom točkom (d) samo u slučaju osporavanja plana restrukturiranja na toj osnovi.

3. Države članice osiguravaju da pravosudna ili upravna tijela mogu odbiti potvrditi plan restrukturiranja ako taj plan ne bi imao razumne izglede za sprečavanje nesolventnosti dužnika ili osiguravanje održivosti poslovanja.

<p>4. Države članice osiguravaju da se, kada je potrebna potvrda pravosudnog ili upravnog tijela da bi plan restrukturiranja postao obvezujući, odluka donosi učinkovito s ciljem osiguravanja brzog postupanja u predmetu.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Nadglasavanje među kategorijama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravosudno ili upravno tijelo na prijedlog dužnika ili uz suglasnost dužnika može potvrditi plan restrukturiranja koji nisu odobrile zahvaćene strane, kako je predviđeno člankom 9. stavkom 6., u svakoj kategoriji koja glasuje te da takav plan postaje obvezujući za nesuglasne kategorije koje glasuju kada plan restrukturiranja ispunjava najmanje sljedeće uvjete:</p> <p>(a) u skladu je s člankom 10. stavcima 2. i 3.;</p> <p>(b) odobrile su ga:</p> <p>i. većina kategorija zahvaćenih strana koje glasuju, pod uvjetom da je barem jedna od tih kategorija kategorija osiguranih vjerovnika ili da je nadređena u odnosu na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>kategoriju uobičajenih neosiguranih vjerovnika; ili, ako to nije ispunjeno,</p> <p>ii.barem jedna od kategorija zahvaćenih strana koje glasuju ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, ugrožene strane, koje nisu kategorija nositelja udjela ili neka druga kategorija koja nakon procjene dužnika kao društva koje trajno posluje ne bi primila nikakvu uplatu niti zadržala ikakav interes ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, za koju bi se moglo razumno predvidjeti da ne bi primila nikakvu uplatu niti zadržala ikakav interes, ako bi se u skladu s nacionalnim pravom primjenjivalo uobičajeno rangiranje likvidacijskih prioriteta;</p> <p>(c)njime se osigurava da se nesuglasne kategorije zahvaćenih vjerovnika koje glasuju tretiraju barem jednakо povoljno kao i bilo koja druga kategorija koja je jednako rangirana i povoljnije nego bilo koja njoj podređena kategorija; i</p> <p>(d)nijedna kategorija zahvaćenih strana ne može u okviru plana restrukturiranja primiti ili zadržati iznos koji premašuje ukupan iznos njezinih tražbina ili interesa.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, države članice mogu ograničiti zahtjev dobivanja</p>			
--	--	--	--

<p>suglasnosti dužnika na slučajeve u kojima su dužnici MSP-ovi.</p> <p>Države članice mogu povećati minimalni broj kategorija zahvaćenih strana ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, ugroženih strana koje su potrebne za odobrenje plana kako je utvrđeno u prvom podstavku točki (b) podtočki ii.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1. točke (c), države članice mogu predvidjeti da su tražbine zahvaćenih vjerovnika u nesuglasnoj kategoriji koja glasuje u potpunosti namirene istim ili istovrijednim sredstvima ako podređena kategorija u skladu s planom restrukturiranja treba primiti bilo koju uplatu ili zadržati bilo kakav interes.</p> <p>Države članice mogu zadržati ili uvesti odredbe kojima se odstupa od prvog podstavka ako su one potrebne za postizanje ciljeva plana restrukturiranja i ako se planom restrukturiranja nepravedno ne nanosi šteta pravima ili interesima bilo koje zahvaćene strane.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Nositelji udjela</p> <p>1. Ako države članice isključuju nositelje udjela iz primjene članaka od 9. do 11., one drugim sredstvima osiguravaju da tim nositeljima udjela nije dopušteno neopravdano sprečavanje ili otežavanje donošenja i potvrde plana restrukturiranja.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da nositeljima udjela nije dopušteno neopravdano sprečavanje ili otežavanje provedbe plana restrukturiranja.</p> <p>3. Države članice mogu prilagoditi ono što se u ovom članku podrazumijeva neopravdanim sprečavanjem ili otežavanjem kako bi u obzir uzele, među ostalim, sljedeće: pitanje je li dužnik MSP ili veliko poduzeće; predložene mjere restrukturiranja koje se odnose na prava nositelja udjela; vrstu nositelja udjela; pitanje je li dužnik pravna ili fizička osoba; te pitanje imaju li partneri u društvu ograničenu ili neograničenu odgovornost.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Stečajni zakon (NN 71/15, 104/17) članak/članci Članak 59., 329. - 333.</p>
---	--	----------------------	--

<p>Članak 13.</p> <p>Radnici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da okvir za preventivno restrukturiranje ne utječe na pojedinačna i kolektivna prava radnika na temelju radnog prava Unije i nacionalnog radnog prava, kao što su sljedeća:</p> <p>(a)pravo na kolektivno pregovaranje i industrijske akcije; i (b)pravo na obavljanje i savjetovanje u skladu s Direktivom 2002/14/EZ i Direktivom 2009/38/EZ, a posebno:</p> <p>i.obavljanje predstavnika radnika o najnovijem i mogućem razvoju djelatnosti poduzeća ili pogona i njegovom gospodarskom položaju, kako bi mogli dužnika obavijestiti o svim zabrinutostima u vezi sa situacijom poslovanja i potrebi da se razmotre mehanizmi restrukturiranja;</p> <p>ii.obavljanje predstavnika radnika o svakom postupku preventivnog restrukturiranja koji bi mogao utjecati na zapošljavanje, primjerice na sposobnost radnika da dobiju svoje plaće i sve buduće isplate, uključujući strukovne mirovine;</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
---	----------------------	--

<p>iii.obavlješćivanje predstavnika radnika i savjetovanje s njima u vezi s planovima restrukturiranja prije nego što se oni podnesu na donošenje u skladu s člankom 9. ili na potvrdu pravosudnog ili upravnog tijela u skladu s člankom 10.;</p> <p>(c)prava zajamčena direktivama 98/59/EZ, 2001/23/EZ i 2008/94/EZ.</p> <p>2. Ako su planom restrukturiranja obuhvaćene mjere koje dovode do promjena u organizaciji rada ili ugovornim odnosima s radnicima, te mjere odobravaju ti radnici ako je takvo odobrenje u tim slučajevima predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Procjena koju provodi pravosudno ili upravno tijelo</p> <p>1. Pravosudno ili upravno tijelo donosi odluku o procjeni poslovanja dužnika samo ako nesuglasna zahvaćena strana osporava plan restrukturiranja na temelju jednog od sljedećeg:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>(a)toga da nije zadovoljen test najboljeg interesa vjerovnika iz članka 2. stavka 1. točke 6.; ili</p> <p>(b)toga da je došlo do povrede uvjeta za nadglasavanje među kategorijama iz članka 11. stavka 1. točke (b) podtočke ii.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da za potrebe donošenja odluke o procjeni u skladu sa stavkom 1. pravosudna ili upravna tijela mogu imenovati ili saslušati propisno kvalificirane stručnjake.</p> <p>3. Za potrebe stavka 1., države članice osiguravaju da nesuglasna zahvaćena strana može pokrenuti postupak osporavanja kod pravosudnog ili upravnog tijela koje treba potvrditi plan restrukturiranja.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da se takav postupak osporavanja može pokrenuti u okviru žalbe protiv odluke o potvrdi plana restrukturiranja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Učinak planova restrukturiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su planovi restrukturiranja koje potvrdi pravosudno ili upravno tijelo obvezujući za sve zahvaćene strane navedene ili opisane u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (c).</p> <p>2. Države članice osiguravaju da vjerovnici koji nisu uključeni u donošenje plana restrukturiranja u skladu s nacionalnim pravom ne budu zahvaćeni tim planom.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)
<p>Članak 16.</p> <p>Žalbe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svaka žalba predviđena nacionalnim pravom na odluku o potvrdi ili odbijanju plana restrukturiranja koju doneše pravosudno tijelo podnosi višem pravosudnom tijelu.</p> <p>Države članice osiguravaju da se žalba na odluku o potvrdi ili odbijanju plana restrukturiranja koju doneše upravno tijelo podnosi pravosudnom tijelu.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)

<p>2. Žalbe se rješavaju učinkovito s ciljem osiguravanja brzog postupanja.</p> <p>3. Žalba na odluku kojom se potvrđuje plan restrukturiranja nema suspenzivan učinak na provedbu tog plana.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, države članice mogu predvidjeti da pravosudna tijela mogu suspendirati provedbu plana restrukturiranja ili njegovih dijelova ako je to potrebno i primjereno radi zaštite interesa određene strane.</p> <p>4. Ako se žalba na temelju stavka 3. prihvati, države članice osiguravaju da pravosudno tijelo može ili:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ukinuti plan restrukturiranja; ili (b) potvrditi plan restrukturiranja uz izmjene, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, ili bez izmjena. <p>Države članice mogu predvidjeti da se, ako je plan potvrđen u skladu s prvim podstavkom točkom (b), svakoj strani koja je pretrpjela novčane gubitke i čija je žalba prihvaćena dodjeljuje naknada.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>Zaštita novog financiranja, privremenog financiranja i drugih transakcija povezanih s restrukturiranjem</p> <p>Članak 17.</p> <p>Zaštita novog financiranja i privremenog financiranja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se novo financiranje i privremeno financiranje štite na odgovarajući način. Kao minimum, u slučaju svake sljedeće nesolventnosti dužnika:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) novo financiranje i privremeno financiranje ne proglašavaju se ništavima, pobojnima ili neizvršivima; i (b) davatelji takvog financiranja nemaju građanskopravnu, administrativnu ili kaznenu odgovornost, na osnovi toga što takvo financiranje štetno utječe na vjerovnike, osim ako postoe drugi dodatni razlozi utvrđeni nacionalnim pravom. <p>2. Države članice mogu predvidjeti da se stavak 1. primjenjuje na novo financiranje samo ako je plan restrukturiranja potvrdilo pravosudno ili upravno tijelo te na privremeno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
---	--	----------------------	--

<p>financiranje koje je bilo predmet prethodne kontrole.</p> <p>3. Države članice mogu iz primjene stavka 1. isključiti privremeno financiranje koje se odobrava nakon što dužnik više nije u mogućnosti otplatiti svoje dugove po njihovu dospijeću.</p> <p>4. Države članice mogu predvidjeti da davatelji novog ili privremenog financiranja imaju pravo na primanje uplata s prioritetom u kontekstu naknadnih postupaka u slučaju nesolventnosti u odnosu na druge vjerovnike koji bi inače imali nadređene ili jednakovrijedne tražbine.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Zaštita drugih transakcija povezanih s restrukturiranjem</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 17., države članice osiguravaju da, u slučaju svake sljedeće nesolventnosti dužnika, transakcije koje su opravdane i hitno potrebne za pregovore o planu restrukturiranja nisu proglašene ništavima, pobojnima ili neizvršivima na osnovi toga što takve transakcije štetno utječu na vjerovnike, osim ako postoje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

drugi dodatni razlozi utvrđeni nacionalnim pravom.

2. Države članice mogu predvidjeti da se stavak 1. primjenjuje samo ako je plan potvrdilo pravosudno ili upravno tijelo ili ako su takve transakcije bile predmet prethodne kontrole.

3. Države članice mogu iz primjene stavka 1. isključiti transakcije koje su izvršene nakon što dužnik više nije bio u mogućnosti otplatiti svoje dugove po njihovu dospijeću.

4. Transakcije iz stavka 1. minimalno obuhvaćaju sljedeće:

- (a)plaćanje naknada i troškova pregovaranja, donošenja ili potvrđivanja plana restrukturiranja;
- (b)plaćanje naknada i troškova kojima se traži stručni savjet usko povezan s restrukturiranjem;
- (c)isplaćivanje plaća radnicima za već obavljen posao, ne dovodeći u pitanje drugu zaštitu predviđenu u pravu Unije ili nacionalnom pravu;
- (d)sva plaćanja i izdatke nastale u uobičajenom tijeku poslovanja, a koji nisu navedeni u točkama od (a) do (c).

5. Ne dovodeći u pitanje članak 17., države članice osiguravaju da, u slučaju

<p>svake sljedeće nesolventnosti dužnika, transakcije koje su opravdane i hitno potrebne za provedbu plana restrukturiranja i koje se provode u skladu s planom restrukturiranja koji je potvrdilo pravosudno ili upravno tijelo nisu proglašene ništavima, pobojnima ili neizvršivima na osnovi toga što takve transakcije štetno utječu na vjerovnike, osim ako postoje drugi dodatni razlozi utvrđeni nacionalnim pravom.</p>			
<p>POGLAVLJE 5.</p> <p>Dužnosti direktorâ</p> <p>Članak 19.</p> <p>Dužnosti direktorâ ako postoji vjerojatnost nesolventnosti</p> <p>Države članice osiguravaju da, ako postoji vjerojatnost nesolventnosti, direktori kao minimum uzimaju u obzir sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)interese vjerovnika, nositelja udjela i drugih dionika; (b)potrebu da se poduzmu koraci za izbjegavanje nesolventnosti; i (c)potrebu za izbjegavanjem namjernih radnji ili radnji iz krajnje nepažnje kojima se ugrožava održivost poslovanja. 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>GLAVA III.</p> <p>OTPUST DUGA I ZABRANE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Pristup otpustu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nesolventni poduzetnici imaju pristup barem jednom postupku koji može dovesti do potpunog otpusta duga u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>Države članice mogu zahtijevati završetak obavljanja trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti na koju se odnose dugovi nesolventnog poduzetnika.</p> <p>2. Države članice u kojima je potpuni otpust duga uvjetovan time da poduzetnik djelomično otplati dug osiguravaju da se dotična obveza otplate temelji na pojedinačnoj situaciji poduzetnika i posebno da je razmjerna ovršivom ili raspoloživom dohotku i imovini poduzetnika tijekom razdoblja otpusta i da uzima u obzir pravičan interes vjerovnika.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da poduzetnici kojima su dugovi otpušteni mogu iskoristiti postojeće nacionalne</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
---	--	----------------------	--

<p>okvire kojima se pruža potpora poslovanju poduzetnika, uključujući pristup relevantnim ažuriranim informacijama o takvim okvirima.</p>			
<p>Članak 21. Razdoblje otpusta 1. Države članice osiguravaju da razdoblje nakon kojeg je moguć potpuni otpust dugova nesolventnih poduzetnika nije dulje od tri godine počevši najkasnije od jednog od sljedećih datuma:</p> <p>(a) u slučaju postupka koji uključuje plan otplate, od datuma odluke pravosudnog ili upravnog tijela kojom se potvrđuje plan ili početak provedbe plana; ili</p> <p>(b) u slučaju svakog drugog postupka, od datuma odluke pravosudnog ili upravnog tijela o pokretanju postupka ili datuma uspostave nesolvencijske mase poduzetnika.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su nesolventnim poduzetnicima koji su ispunili svoje obveze, ako one postoje u okviru nacionalnog prava, otpušteni dugovi istekom razdoblja otpusta te da</p>	<p>Članak 8. U članku 58. stavku 2. riječi: „pet godina“ zamjenjuju se riječima: „tri godine“.</p> <p>Članak 9. U članku 69. stavku 1. riječi: „pet godina“ zamjenjuju se riječima: „tri godine“.</p> <p>U stavku 2. podstavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„- ako je potrošač u posljednjih šest godina koje su prethodile</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>nije potrebno podnijeti zahtjev pravosudnom ili upravnom tijelu za pokretanje dodatnog postupka uz postupke iz stavka 1.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, države članice mogu zadržati ili uvesti odredbe kojima se pravosudnom ili upravnom tijelu omogućuje da provjere jesu li poduzetnici ispunili obveze za dobivanje otpusta duga.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti da se potpunim otpustom duga ne narušava nastavak postupka u slučaju nesolventnosti koji obuhvaća realizaciju i raspodjelu imovine poduzetnika koja je bila dio nesolvencijske mase tog poduzetnika na dan isteka razdoblja otpusta.</p>	<p>podnošenju prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača odnosno u posljedne tri godine koje su prethodile podnošenju prijedloga za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača oslobođen od preostalih obveza ili mu je oslobođenje uskraćeno.“</p>		
<p>Članak 22.</p> <p>Razdoblje zabrane</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, ako nesolventni poduzetnik dobije otpust duga u skladu s ovom Direktivom, sve zabrane u vezi s osnivanjem ili obavljanjem trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti određene isključivo zbog nesolventnosti poduzetnika prestaju proizvoditi učinke</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>najkasnije sa završetkom razdoblja otpusta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da istekom razdoblja otpusta zabrane iz stavka 1. ovog članka prestaju proizvoditi učinke te da nije potrebno podnijeti zahtjev pravosudnom ili upravnom tijelu za pokretanje dodatnog postupka uz postupke iz članka 21. stavka 1.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Odstupanja</p> <p>1. Odstupajući od članaka od 20. do 22., države članice zadržavaju ili uvode odredbe kojima se uskraćuje ili ograničava pristup otpustu duga, opozivaju prednosti takvog otpusta ili predviđaju dulja razdoblja za dobivanje potpunog otpusta duga ili dulja razdoblja zabrane ako je nesolventni poduzetnik prema nacionalnom pravu postupao nepošteno ili u lošoj namjeri u odnosu na vjerovnike ili druge dionike dok se zaduživao, tijekom postupka u slučaju nesolventnosti ili tijekom otplate duga, ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila o teretu dokazivanja.</p> <p>2. Odstupajući od članaka od 20. do 22., države članice mogu zadržati ili uvesti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

odredbe kojima se uskraćuje ili ograničava pristup otpustu duga, opozivaju prednosti otpusta ili predviđaju dulja razdoblja za dobivanje potpunog otpusta duga ili dulja razdoblja zabrane u određenim precizno utvrđenim okolnostima ako su takva odstupanja opravdana, primjerice:

- (a)ako je nesolventni poduzetnik znatno prekršio obveze iz plana otplate ili bilo koju drugu pravnu obvezu kojom se štite interesi vjerovnika, uključujući obvezu maksimiziranja povrata vjerovnicima;
- (b)ako se nesolventni poduzetnik nije pridržavao obveza obavješćivanja ili suradnje u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom;
- (c)ako je došlo do zlouporabe zahtjeva za otpust duga;
- (d)ako je podnesen novi zahtjev za otpust unutar određenog razdoblja nakon što je nesolventnom poduzetniku odobren potpuni otpust duga ili mu je uskraćen potpuni otpust duga zbog teških kršenja obveza obavješćivanja ili suradnje;
- (e)ako trošak postupka koji vodi do otpusta duga nije podmiren; ili
- (f)ako je odstupanje potrebno kako bi se jamčila ravnoteža između prava dužnika i prava jednog vjerovnika ili više njih.

<p>3. Odstupajući od članka 21., države članice mogu predvidjeti dulja razdoblja otpusta u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) zaštitne mjere odobrilo je ili naložilo pravosudno ili upravno tijelo s ciljem očuvanja glavnog mesta stanovanja nesolventnog poduzetnika i, ako je primjenjivo, njegove obitelji, ili imovine nužne za nastavak trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti poduzetnika; ili</p> <p>(b) glavno mjesto stanovanja nesolventnog poduzetnika i, ako je primjenjivo, njegove obitelji, nije realizirano.</p> <p>4. Države članice mogu izotpusta duga isključiti posebne kategorije duga ili ograničiti pristup otpustu duga ili utvrditi dulje razdoblje otpusta ako su takva isključenja, ograničenja ili dulja razdoblja opravdana, kao u slučaju:</p> <p>(a) osiguranih dugova;</p> <p>(b) dugova proizašlih iz kaznenih sankcija ili u vezi s njima;</p> <p>(c) dugova proizašlih iz deliktne odgovornosti;</p> <p>(d) dugova koji se odnose na obveze uzdržavanja koje proizlaze iz obiteljskog odnosa, roditeljstva, braka ili tazbinskog srodstva;</p>			
---	--	--	--

<p>(e) dugova nastalih nakon podnošenja zahtjeva za pokretanje ili pokretanja postupka koji vodi do otpusta duga; i (f) dugova proizašlih iz obveze plaćanja troškova postupka koji vodi do otpusta duga.</p> <p>5. Odstupajući od članka 22., države članice mogu predvidjeti dulja ili neodređena razdoblja zabrane ako je nesolventni poduzetnik član profesije:</p> <p>(a) na koju se primjenjuju posebna etička pravila ili posebna pravila o reputaciji ili stručnom znanju, a poduzetnik je prekršio ta pravila; ili (b) koja se odnosi na upravljanje imovinom drugih.</p> <p>Prvi podstavak primjenjuje se i ako nesolventni poduzetnik zatraži pristup profesiji kako je navedeno u točki (a) ili (b) tog podstavka.</p> <p>6. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje nacionalna pravila u pogledu zabrana koje je naložilo pravosudno ili upravno tijelo, a koje nisu navedene u članku 22.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Konsolidacija postupaka povezanih s dugovima koji proizlaze iz poslovanja i osobnim dugovima</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se, ako nesolventni poduzetnici imaju dugove koji proizlaze iz poslovanja i koji su nastali tijekom obavljanja njihove trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti kao i osobne dugove koji su nastali izvan tih djelatnosti, a koji se ne mogu razumno razdvojiti, takvi dugovi, ako je njihov otpust moguć, tretiraju u jedinstvenom postupku u svrhu dobivanja potpunog otpusta duga.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti da se, ako se dugovi koji proizlaze iz poslovanja i osobni dugovi mogu razdvojiti, ti dugovi, za potrebe dobivanja potpunog otpusta duga, tretiraju u razdvojenim ali koordiniranim postupcima ili u okviru istog postupka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Stečajni zakon (NN 71/15, 104/17) članak/članci Članak 373.</p>
---	--	----------------------	--

<p>GLAVA IV.</p> <p>MJERE ZA POVEĆANJE UČINKOVITOSTI POSTUPAKA KOJI SE ODNOSE NA RESTRUKTURIRANJE, NESOLVENTNOST I OTPUST DUGA</p> <p>Članak 25.</p> <p>Pravosudna i upravna tijela</p> <p>Ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa i moguće razlike u ustrojstvu pravosuđa širom Unije, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a)da članovi pravosudnih i upravnih tijela koji se bave postupcima koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga dobiju odgovarajuće sposobljavanje i raspolazu potrebnim stručnim znanjem za obavljanje svojih dužnosti; i</p> <p>(b)da se postupci koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga rješavaju na učinkovit način s ciljem osiguravanja brzog postupanja u postupcima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Stečajni zakon (NN 71/15, 104/17) članak/članci Članak 21., 23. i 11.</p>
--	--	----------------------	--

<p>Članak 26.</p> <p>Upravitelji u postupcima koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga</p> <p>1. Države članice osiguravaju sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) da upravitelji koje imenuje pravosudno ili upravno tijelo u postupcima koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga („upravitelji“) dobiju odgovarajuće sposobljavanje i raspolažu potrebnim stručnim znanjem za obavljanje svojih dužnosti; (b) da su uvjeti za prihvatljivost kao i postupak imenovanja, razrješenja i davanja ostavke upravitelja jasni, transparentni i pošteni; (c) da se pri imenovanju upravitelja za konkretni slučaj, uključujući slučajeve s prekograničnim elementima, uzimaju u obzir iskustvo i stručno znanje upravitelja te posebne značajke slučaja; i (d) s ciljem izbjegavanja sukoba interesa, da dužnik i vjerovnici imaju mogućnost podnijeti prigovor na odabir ili imenovanje upravitelja ili zatražiti zamjenu upravitelja. <p>2. Komisija olakšava razmjenu najboljih praksi među državama članicama s ciljem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
---	--	----------------------	--

<p>poboljšanja kvalitete osposobljavanja širom Unije, među ostalim razmjenom iskustava i alata za izgradnju kapaciteta.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Nadzor i naknada upravitelja</p> <p>1. Države članice uspostavljaju odgovarajuće mehanizme nadzora i regulatorne mehanizme kako bi se zajamčio učinkovit nadzor rada upravitelja, kako bi se osiguralo da se njihove usluge pružaju učinkovito i kompetentno te nepristrano i neovisno u odnosu na uključene strane. Ti mehanizmi također uključuju mjere u odnosu na odgovornost upravitelja koji nisu ispunili svoje dužnosti.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o tijelima ili subjektima koji provode nadzor nad upraviteljima javno dostupne.</p> <p>3. Države članice mogu potaknuti izradu i pridržavanje kodeksa ponašanja upravitelja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>4. Države članice osiguravaju da se naknada upravitelja uređuje pravilima koja su u skladu s ciljem učinkovitog rješavanja postupaka.</p> <p>Države članice osiguravaju uspostavu odgovarajućih postupaka za rješavanje svih sporova o naknadi.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Uporaba elektroničkih sredstava komunikacije</p> <p>Države članice osiguravaju da u postupcima koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga strane u postupku, upravitelj i pravosudno ili upravno tijelo mogu poduzeti upotrebom elektroničkih sredstava komunikacije, među ostalim u prekograničnim situacijama, barem sljedeće radnje:</p> <p>(a) podnošenje zahtjeva;</p> <p>(b) podnošenje planova restrukturiranja ili otplate;</p> <p>(c) obavijesti vjerovnicima;</p> <p>(d) podnošenje osporavanja i žalbi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>

<p>GLAVA V.</p> <p>PRAĆENJE POSTUPAKA KOJI SE ODNOSE NA RESTRUKTURIRANJE, NESOLVENTNOST I OTPUST DUGA</p> <p>Članak 29.</p> <p>Prikupljanje podataka</p> <p>1. Države članice prikupljaju i agregiraju, na godišnjoj osnovi, na nacionalnoj razini, podatke o postupcima koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga, raščlanjene po vrsti postupka, te koji obuhvaćaju najmanje sljedeće elemente:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) broj postupaka za koje je podnesen zahtjev za pokretanje ili su pokrenuti, ako je njihovo pokretanje predviđeno nacionalnim pravom, te postupaka koji su u tijeku ili su okončani; (b) prosječnu duljinu postupaka od predaje zahtjeva ili od njihova pokretanja, ako je njihovo pokretanje predviđeno nacionalnim pravom, do njihova okončanja; (c) broj postupaka koji nisu oni koji se zahtijevaju točkom (d), raščlanjenih po vrstama ishoda; (d) broj zahtjeva za postupke restrukturiranja koji su proglašeni 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (29.11.2021)</p>
--	--	----------------------	--

<p>nedopuštenima, odbijeni su ili su povučeni prije pokretanja.</p> <p>2. Države članice prikupljaju i agregiraju, na godišnjoj osnovi, na nacionalnoj razini, podatke o broju dužnika koji su podlijegali postupcima restrukturiranja ili postupcima u slučaju nesolventnosti i kojima je u razdoblju od tri godine prije podnošenja zahtjeva ili pokretanja takvih postupaka, ako je takvo pokretanje predviđeno nacionalnim pravom, potvrđen plan restrukturiranja u okviru prethodnog postupka restrukturiranja kojim se provodi glava II.</p> <p>3. Države članice mogu prikupljati i agregirati na godišnjoj osnovi, na nacionalnoj razini, podatke o sljedećem:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) prosječnom trošku svake vrste postupka; (b) prosječnim stopama naplate za osigurane i neosigurane vjerovnike i, ako je primjenjivo, za ostale vrste vjerovnika, odvojeno; (c) broju poduzetnika koji su nakon provedenog postupka iz članka 1. stavka 1. točke (b) pokrenuli novi posao; (d) broju izgubljenih radnih mjesta povezanih s postupcima 			
---	--	--	--

<p>restrukturiranja i postupcima u slučaju insolventnosti.</p> <p>4. Države članice raščlanjuju podatke iz stavka 1. točaka od (a) do (c) i, ako je primjenjivo i dostupno, podatke iz stavka 3. prema sljedećem:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) veličini dužnika koji nisu fizičke osobe; (b) jesu li dužnici koji podliježu postupcima koji se odnose na restrukturiranje ili nesolventnost fizičke ili pravne osobe; i (c) odnose li se postupci koji vode do otpusta duga samo na poduzetnike ili na sve fizičke osobe. <p>5. Države članice mogu prikupljati i agregirati podatke iz stavaka od 1. do 4. s pomoću metode uzoraka kojom se osigurava da su uzorci reprezentativni u odnosu na veličinu i raznolikost.</p> <p>6. Države članice prikupljaju i agregiraju podatke iz stavaka 1., 2., 4. i, ako je primjenjivo, stavka 3. za cijele kalendarske godine koje završavaju 31. prosinca svake godine, počevši s prvom cijelom kalendarskom godinom nakon datuma početka primjene provedbenih akata iz stavka 7. Ti se podaci dostavljaju Komisiji svake godine na temelju standardnog obrasca za prijenos</p>			
---	--	--	--

<p>podataka do 31. prosinca kalendarske godine koja slijedi nakon godine za koju su podaci prikupljeni.</p> <p>7. Komisija provedbenim aktima uspostavlja obrazac za prijenos podataka iz stavka 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 30. stavka 2.</p> <p>8. Komisija na svojim internetskim stranicama na pristupačan način i na način prilagođen korisnicima objavljuje podatke dostavljene u skladu sa stavkom 6.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>Ako odbor ne dostavi nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>

<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 31.</p> <p>Odnos prema drugim aktima i međunarodnim instrumentima</p> <p>1. Sljedeći akti primjenjuju se neovisno o ovoj Direktivi:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Direktiva 98/26/EZ; (b) Direktiva 2002/47/EZ; i (c) Uredba (EU) br. 648/2012. <p>2. Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje zahtjevi povezani sa zaštitom novčanih sredstava za institucije za platni promet utvrđeni Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća (24) i zahtjevi koji se odnose na sigurno čuvanje sredstava za institucije za elektronički novac utvrđeni</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>	

<p>Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (25).</p> <p>3. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje primjena Konvencije o međunarodnim stvarnopravnim osiguranjima na pokretnoj opremi i njezina Protokola o pitanjima specifičnima za zrakoplovnu opremu, koji su potpisani u Cape Townu 16. studenoga 2001., a kojih su neke države članice stranke u trenutku donošenja ove Direktive.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Izmjena Direktive (EU) 2017/1132</p> <p>U članku 84. Direktive (EU) 2017/1132 dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Države članice odstupaju od članka 58. stavka 1., članka 68., članka 72., 73. i 74., članka 79. stavka 1. točke (b), članka 80. stavka 1. i članka 81. u mjeri i za razdoblje u kojima su ta odstupanja potrebna za uspostavu okvira za preventivno restrukturiranje predviđenih u Direktivi (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća (*1).</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>

<p>Prvim podstavkom ne dovodi se u pitanje načelo jednakog postupanja prema dioničarima.</p>			
<p>Članak 33. Klauzula o preispitivanju Komisija najkasnije 17. srpnja 2026. i svakih pet godina nakon toga Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni i učinku ove Direktive, među ostalim o primjeni pravila o formiranju kategorija i glasovanju u odnosu na ranjive vjerovnike, poput radnika. Na temelju te procjene Komisija, ako je primjeren, podnosi zakonodavni prijedlog u kojem razmatra dodatne mjere radi konsolidacije i usklađivanja zakonodavnog okvira o restrukturiranju, nesolventnosti i otpustu duga.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>

<p>Članak 34.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 17. srpnja 2021. donose i objavljaju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom, uz iznimku odredaba koje su potrebne za usklađivanje s člankom 28. točkama (a), (b) i (c) koje se donose i objavljaju do 17. srpnja 2024. i odredaba koje su potrebne za usklađivanje s člankom 28. točkom (d) koje se donose i objavljaju do 17. srpnja 2026. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Države članice primjenjuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom od 17. srpnja 2021., uz iznimku odredaba koje su potrebne za usklađivanje s člankom 28. točkama (a), (b) i (c) koje se primjenjuju od 17. srpnja 2024. i odredaba koje su potrebne za usklađivanje s člankom 28. točkom (d) koje se primjenjuju od 17. srpnja 2026.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., države članice koje se suočavaju s posebnim poteškoćama u provedbi ove Direktive imaju mogućnost produljenja razdoblja provedbe predviđenog u stavku 1. za najviše godinu dana. Države članice o</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>
--	----------------------------------	----------------------------------

<p>potrebi da upotrijebe tu mogućnost produljenja razdoblja provedbe obavješćuju Komisiju do 17. siječnja 2021.</p> <p>3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 35.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>
<p>Članak 36.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet preuzimanja.</p>